Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1568 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 12 mai 1954

Toate forțele noastre pentru terminarea neîntîrziată a însămînțărilor de primăvară

In cîteva zile însămînțările vor fi terminate. Lupta pentru recoltă bogată nu se încheie însă. Ea trebuie continuată printr-o muncă hotărîtă de întreținere a culturilor. Utemiștii și tinerii muncitori de la sate trebuie să fie primii în această muncă, să mobilizeze pe toți țăranii muncitori astfel că nici o buruiană să nu rămînă pe ogoare, nici un dăunător să nu poată strica culturile.

Să creăm culturilor agricole cele mai bune condiții de creștere și dezvoltare!

Ultimul pătrar al anului școlar

Pătrarul trei l-am încheiat cu succes. Graficele pe clasă oglindesc acest lucru: notele de 4 și 5 sînt mult mai numeroase decît cele de 2 și 3.

Tovarășii profesori au avut un rol deosebit în obținerea acestor succese. Cu cei mai slabi ei au organizat grupe de meditații și consultații. Sînt profesori ca tov. Ilea Ioan și Filip Magdalena care nu au nici un elev corijent la materia lor. Aceasta desigur, nu înseamnă că au fost îndulgenți cu elevii, din contră, le-au cerut elevilor lor să învețe cît mai bine, ajutîndu-i în același timp să realizeze acest lucru.

La obținerea unor rezultate bune la învățătură și-a adus contribuția și organizația de bază U.T.M., care a organizat adunări generale în care s-a discutat despre învățătură. Aici au fost stimulați fruntașii, au fost popularizate metodele lor, criticați și trași la răspundere codașii, de asemenea s-au luat și măsuri corespunzătoare pentru îndreptarea lor.

Acum, pe cel de al IV-lea pătrar și în vederea încheierii anului școlar, munca noastră s-a intensificat.

Așa ne scrie elevul Hodiș Gheorghe de la Școala medie de 10 ani nr. 1 din Zalău într-o corespondență trimisă redacției. Despre această activitate intensă și muncă încordată ne scriu și alți corespondenți din școlile medii.

Elevii școlilor medii de 10 ani se află acum în pătrarul al patrulea — la mijlocul lui — ceea ce înseamnă apropierea sfîrșitului anului școlar.

Desigur această perioadă este hotărîtoare în viața elevilor. De felul cum vor încheia acest pătrar depind rezultatele cu care se va încheia acest an de învățătură.

Aceasta nu înseamnă de fel că dacă numai acum, în această perioadă, eforturile se vor mări peste măsură, pentru a se învăța ce nu s-a învățat un an de zile, rezultatele vor fi bune. Din contră eforturile se vor irosi fără rost, elevii vor ieși la sfîrșit de an extenuați, iar cunoștințele acumulate în fugă vor fi superficiale.

Sînt puține școli care au așteptat pătrarul IV pentru a începe serios munca, puțini elevi care învață numai acum. Majoritatea școlilor, asemeni Școlilor medii de 10 ani de băieți nr. 4—13, a Școlii medii de 10 ani de fete nr. 1 din București au păstrat un ritm de muncă viu, încordat și serios, încă de la începutul anului.

In vederea examenelor ce se apropie, materia trebuie temeinic repetată de toți elevi.

Este greu să mergi la cursuri, să înveți lecțiile pentru a doua zi și în același timp să repeți materia întregului an școlar. Dar totuși se poate face. Aici trebuie să intervină însă ajutorul profesorilor, al organizației U.T.M. și al familiei.

Este știut că pentru a putea învăța și repeta în același timp materia, este nevoie de folosirea rațională a timpului liber.

Sînt în școlile noastre elevi care știu și își planifică cum trebuie timpul liber, alții care nu știu dar nici nu se preocupă de acest lucru iar alții care se pierd în fața sarcinilor, își pierd încrederea în forțele lor.

Profesorii, organizația U.T.M., trebuie să-i îndrume pe aceștia să lucreze cu atenție cu ei. Nu este de ajuns numai să le spună acestora: planificați-vă bine timpul! folosiți-l cît mai rațional pentru repetarea materiei! Este necesar să li se arate și cum, să li se dea metode.

Mulți se întreabă: cum să-mi planific bine timpul? Iar răspunsul trebuie să-l găsească la îndemînă pentru a-i fi ușor să-l folosească. In acest scop este bine să se facă un colț al pregătirilor pentru examene, unde să fie afișate panouri cu planuri zilnice model, cu metodele de muncă ale fruntașilor. Gazetele să fie folosite ca un mijloc de popularizare și stimulare a rezultatelor bune.

Cu această temă „cum să-mi folosesc timpul pentru învățătură", pot fi organizate discuții între elevi și întîlniri-discuții cu profesorii.

In grupele de învățătură, conduse de tovarășii profesori, elevii rămași în urmă cu materia, pot fi puși la curent cu ea. De asemenea elevii pot primi indicații și lămuriri necesare la orele de consultații date de profesori. Dar pentru aceasta organizația U.T.M. trebuie să-i îndrume pe elevi să frecventeze aceste grupe și ore de consultații.

Există o tendință greșită a organizațiilor U.T.M. din școli și dăunătoare muncii: aceea de a stagna activitatea lor în perioadele cele mai încordate de muncă, de a considera că activitatea lor trebuie redusă în timpul pregătirii examenelor. Or, tocmai acum este mai mare nevoie de îndrumare, de sfatul și controlul organizației U.T.M. Tocmai acum este nevoie ca organizația de U.T.M. să fie mai aproape de elevi.

Cît de necesară este de pildă, o vizită acasă la un utemist sau tînăr, pentru a vedea cum învață, dacă are condiții, dacă are tot materialul necesar, dacă poate sau nu să se descurce. Din aceste vizite organizația de U.T.M. vede că sînt și elevi care își pierd timpul și care nu învață acasă. In acest caz trebuie cerut ajutorul părinților, care să-l controleze pe copil îndeaproape cum își face lecțiile, dacă timpul cît stă acasă, și-l folosește pentru a învăța și a se odihni.

In unele locuri organizația U.T.M. va întîlni elevi care n-au condiții pentru învățătură, sînt prea mulți copii, fac gălăgie și nu-i lasă să-și facă lecțiile.

Și aici poate interveni ajutorul organizației U.T.M. Ea poate, cu ajutorul direcțiunii, să amenajeze o clasă în care acești elevi să-și pregătească lecțiile, sub îndrumarea și controlul profesorilor.

Ce facem cu codașii, cu acei care nu vor să învețe, ne întreabă mulți corespondenți în scrisorile lor?

Dar ce face colectivul clasei sau al școlii acolo unde sînt acești codași? Nu ia atitudine fața de colegii lor care le compromit clasa? Unde este opinia sănătoasă a colectivului, care să-și îndrepte critica ascuțită, dar tovărășească, împotriva acestor codași?

Trași la răspundere de colectiv, criticați la gazetele de perete, înțepați de acele articolașe de la gazeta satirică, leneșii și codașii se vor da pe brazdă.

Elevii trebuie să învețe zi de zi, să folosească timpul liber pentru însușirea materiilor. Dar dacă zile de-a rîndul vor învăța, uneori și noaptea, fără odihnă, rezultatele nu vor fi cele dorite. De aceea este necesar să fie îndrumați să se și odihnească.

Fiecare se odihnește în felul lui. Unul lasă cartea de fizică și ia să citească un roman, altul merge la un spectacol iar altul doarme. Dar orele de odihnă trebuiesc și ele folosite cu rost.

Organizațiile U.T.M. trebuie să aibă grijă ca în această perioadă să nu organizeze ședințe peste ședințe și diferite alte acțiuni, care să le răpească elevilor timpul de învățătură și odihnă.

In întreaga ei activitate, organizația U.T.M. trebuie să primească ajutorul comitetelor raionale, orășenești și regionale. Activiștii trebuie să îndrume comitetele organizațiilor de bază U.T.M. din școală, să le ajute la organizarea diferitelor acțiuni, la planificarea muncii. Aceasta presupune o muncă de adîncime, pe teren, în școală, alături de elevi, nu prin telefon sau prin ședințe de instructaj interminabile.

Anul acesta profesorii și elevii au muncit conștiincios pentru ca nivelul învățăturii să crească. Acum cînd se apropie sfîrșitul acestui an, profesorii, organizația U.T.M. și elevii, trebuiesc ajutați ca bilanțul ce-l vor încheia să fie un bilanț al succeselor.

Succesele colectiviștilor din Coșereni

PLOEȘTI. — (de la corespondentul nostru **N. Puiu**).

Colectiviștii din comuna Coșereni, raionul Urziceni au pășit într-al patrulea an de cînd muncesc laolaltă. An de an gospodăria colectivă „Olga Bancic" din această comună, se dezvoltă și se consolidează tot mai mult, obținînd succese mari în toate sectoarele de activitate.

Nu degeaba povestește cu toată căldura președintele colectivei despre succesele pe care colectiviștii le obțin prin munca lor. Abia începuse zăpada să se topească, cînd în gospodăria colectivă „Olga Bancic" totul era pregătit pentru începerea campaniei.

Și iată că muncile de primăvară au început și în raionul Urziceni. Colectiviștii au știut să înfrunte cu mult curaj greutățile iernii prelungite. In muncile agricole, colectiviștii din Coșereni se situează în frunte pe întregul raion. Ei și-au realizat planul campaniei de primăvară în proporție de 98 la sută. Paralel cu aratul și însămînțatul, colectiviștii au grăpat cele 130 hectare cu grîu de toamnă, pe care în curînd le vor și plivi.

Printre brigăzile de cîmp care au fost fruntașe încă din timpul iernii și se mențin fruntașe și acum, în campania de primăvară, sînt cele conduse de tovarășii Dumitru C. F. Tudor și Călin C. Dumitru.

La panoul de onoare poți vedea întotdeauna, după orice analiză a muncii, pe utemistul Marin M. Sava conducător de atelaj, ca și pe Ștefan Dumitrache, conducător de atelaj și Păun Anghel, intrat în acest an în colectiv, împreună cu soția lui. Ei vor depune toată priceperea lor pentru sporirea producției agricole la hectar.

Dacă se muncea așa încă de la început...

Ca să putem constata viteza de lucru obținută în comuna Lupșanu, raionul Lehliu, să facem mai întîi un simplu calcul: 20 zile bune de lucru, înmulțit cu 967 atelaje, înmulțit cu 40 ari, normă zilnică de lucru pentru un atelaj, este egal cu 2.136 ha. Adică la 7 mai, din cele 2.708 hectare planificate pentru lucrările de primăvară trebuia să rămînă nelucrate doar 572 hectare. Aceasta presupunea bine înțeles ca salariații sfatului popular comunal și organizațiile de masă să muncească cu simț de răspundere pentru folosirea din plin a fiecărui atelaj, a fiecărui minut prielnic. Or, însămînțările au fost lăsate să se facă „de la sine"; de aceea la 7 mai se lucrase abia 1.300 hectare, nici jumătate din planul de lucru al comunei. Prin urmare, timp de 20 de zile o capacitate destul de însemnată nu a fost folosită. Țăranii muncitori nu au fost ajutați să înțeleagă scopul respectării regulilor agrotehnice. Organele de stat comunale și organizațiile de masă s-au mărginit la ședințe, instructaje, conferințe iar o muncă practică de îndrumare și lămurire nu s-a dus nici cum. Ilie Marin, deputat și șef de tarla în satul Radu Vodă și Petre Constantin, șef de tarla din satul Nucet nu și-au înțeles menirea. Ei se mărgineau doar să întrebe pe cetățeni ce au lucrat, întocmeau situații (de multe ori nereale) și cu aceasta, basta.

Mitroi Petre, Potîrcă Gheorghe și Samsaru Gheorghe, agenți agricoli, neglijînd intolerabil problema însămînțărilor, nu controlau dacă șefii de tarlale își fac conștiincios datoria, nu îi îndrumau. Pe de altă parte nu combăteau pe cei care flecăreau „mai e pînă vine timpul frumos". O lipsă serioasă a avut și organizația de bază U.T.M. din comună. Tinerii Cojocaru Gheorghe, Mircea Gheorghe, Mocanu Titi și Preda Liviu au preferat să stea la umbră decît să-și ajute părinții la executarea lucrărilor agricole. Tudor Dragomir, secretarul organizației de bază U.T.M. din comună nu a pus aceste cazuri în discuția adunării generale și nu a arătat tinerilor importanța grăbirii muncilor agricole.

Iată deci cîteva cauze care au făcut ca pînă la 7 mai să se mențină o proastă situație a însămînțărilor în comuna Lupșani.

★

Analizînd situația lucrărilor agricole comitetul executiv al sfatului popular comunal și organizațiile de masă, primind ajutorul organizației de partid, au trecut la remedierea lipsurilor. Toți salariații sfatului popular și ai cooperativei împreună cu deputații, cu sprijinul comuniștilor și utemiștilor au mobilizat în ziua de 8 mai pe țăranii muncitori să lucreze ogoarele cu toate forțele, astfel că nici un atelaj nu a rămas în sat. Țăranii muncitori au primit ajutor și din partea S.M.T.-ului Lehliu, care a trimis brigada condusă de Iordache Manole. S-au realizat în acea zi 400 hectare arături depășindu-se viteza zilnică planificată cu 224 la sută. S-au distins agentul agricol Potîrcă Gheorghe, deputatul Tănase Toader, comunistul Rîșniță Constantin, utemistul Mihai Oancea și țăranii muncitori Ion Gh. Ilie și Voicu Mocanu care au ajutat văduvelor Zamfira Curea și Maria Ciulcanea la terminatul însămînțărilor.

Dacă munca va continua în acest fel, în cîteva zile toate lucrările agricole de primăvară din comuna Lupșani vor fi terminate. Angajamentul luat de comitetul executiv al sfatului popular comunal va fi îndeplinit. Era mai bine însă dacă se muncea astfel de la început.

D. AVARVARII

Cel mai bun tractorist din regiunea Craiova

BIRCA (de la trimisul nostru).

Tîrziu de tot, abia pe la începutul lunii aprilie, au pornit pe ogoare și tinerii mecanizatori de la S.M.T. Birca. Zăpada căzută din belșug le-a pricinuit mult necaz, fiindcă i-a ținut vreme îndelungată în stațiune. De aceea cînd au pornit la muncă — parcă făcuseră toți un strașnic legămînt — să muncească în așa fel încît să recîștige cît mai degrabă timpul pierdut. Imbold puternic pentru aceasta era întrecerea socialistă pornită de Stănescu Vasile de la S.M.T. Pecica Nou-Timișoara, pentru cîștigarea titlului de cel mai bun tractorist. Fiecare dorea să cîștige acest titlu, să ajungă cel mai bun tractorist măcar numai din stațiune. Mai îndîrjit decît toți însă a dorit aceasta utemistul Ioan Postelnicu.

★

Postelnicu a luptat atunci și luptă și acum neîncetat să fie cel mai bun tractorist, nu numai din stațiune ci chiar din raion. Ba chiar și din regiune. Dece să nu fie cel mai bun tractorist din regiune? Dar într-o bună zi Postelnicu a aflat numai el știe cum, că mai sînt mulți tractoriști în regiune la fel de buni ca și el, care se străduiesc să cîștige titlul de cel mai bun tractorist; a aflat că unul dintre ei, un tractorist de la S.M.T. Caracal, pe nume Marin Pricină este cel mai „periculos" pentru el. Avea aceeași realizare ca și el. Realizase Postelnicu 65 la sută din plan. Pricină la fel. Urcase Postelnicu graficul realizărilor la 90 la sută, Pricină s-a ținut și el tot la 90 la sută. Ii era greu lui Postelnicu. De la o zi la alta, se străduia să-și organizeze mai bine munca, să reducă deplasările în gol, să scurteze întoarcerile la capetele tarlalei și reușea.

...29 aprilie. Sfîrșit de decadă. Izbîndă!. Cifrele arătau limpede. Iată, Postelnicu de la S.M.T. Birca a realizat planul în proporție de 144 la sută; Marin Pricină de la S.M.T. Caracal și-a îndeplinit planul în proporție de 143 la sută. Izbînda a fost de partea lui Postelnicu. Numai un singur procent, dar cît de prețios este acesta într-o asemenea luptă... Au trecut alte cîteva zile în care Postelnicu și Pricină căutau să realizeze mai mult, să treacă mai înainte.

Mereu îi despărțea același singur procent. Numai odată l-a ajuns Pricină pe Postelnicu dar a doua zi a rămas iarăși în urmă tot cu un procent. Nu a fost tractorist în toată stațiunea în perioada aceasta care să aibă atita preocupare ca Postelnicu. Dar nici unul nu a muncit cu mai multă însuflețire decît el. 10 ore lucra pe zi, dar ridicase graficul realizărilor sale pînă la 8 hantri în loc de 3,80 cît este norma zilnică. In ziua de 5 mai, de pildă, Postelnicu a lucrat la însămînțări. A realizat 11,55 hantri. Alte cîteva procente adăugate la plan.

...6 mai. Altă izbîndă pentru Postelnicu. Pînă în seara zilei de 5 mai — în 184 ore de lucru — a realizat planul de producție în procent de 158 la sută. Tot pînă în seara zilei de 5 mai, Pricină Marin a îndeplinit planul în proporție de 153 la sută. 5 procente despart de data aceasta pe vrednicii tractoriști, candidați pentru titlul de cel mai bun tractorist pe regiune.

Ultima veste sosită din S.M.T. Birca și S.M.T. Caracal. Succesul realizat. In ziua de 6 mai utemistul Postelnicu a însămînțat încă 24 hectare într-o singură zi. Săgeata a urcat pe graficul harnicului tractorist pînă la 73, peste 100. Nici Marin Pricină nu se lasă însă. Și pe graficul lui săgeata a urcat cu încă 12 procente, ajungînd la 165 la sută. Nu l-a putut ajunge pe Postelnicu și nici să se poată apropia de el. I-a luat-o înainte Postelnicu cu 8 procente. El este — pînă acum — cel mai bun tractorist din regiunea Craiova. Probabil că tot el va rămîne pînă la urmă.

M. N. CIRSTEA

Să grăbim ritmul însămînțărilor și să dăm atenție îngrijirii culturilor

In cîteva zile, campania însămînțărilor de primăvară trebuie să se termine.

Oamenii muncii de pe ogoare, răspunzînd chemării partidului și guvernului, au muncit cu avînt mereu crescînd pentru îndeplinirea planului, suprafața însămînțată pînă la data de 10 mai a.c. reprezentînd 86 la suta din planul însămînțărilor de primăvară. Timpul întîrziat reclamă un efort și mai mare pentru grabnica terminare a însămînțărilor.

Folosind din plin fiecare oră bună de muncă, țăranii muncitori din regiunea Baia Mare, au reușit să însămînțeze peste 95 la sută din suprafața prevăzută, fiind — în prezent — prima pe țară.

Progrese simțitoare s-au înregistrat, în ultimele zile, în regiunile București și Bacău care au folosit mai bine capacitatea zilnică de lucru și în special în regiunile Pitești și Galați, care au depășit viteza zilnică de lucru planificată.

Ritmul scăzut realizat în ultimele zile în regiunile Stalin, Oradea, Iași, Timișoara, Regiunea Autonomă Maghiară, Hunedoara, Ploești și Craiova fiind mult sub posibilitățile reale, nu poate fi justificat numai prin condițiile nefavorabile de lucru ce au existat în unele raioane și comune.

Lipsa de organizare și de mobilizare a tuturor forțelor și mijloacelor de lucru trebuie lichidată total mai ales în preajma terminării campaniei de însămînțări.

In toate regiunile și în special în regiunile rămase în urmă, sfaturile populare și tehnicienii agricoli trebuie să dea toată atenția, în primul rînd raioanelor și comunelor în care campania însămînțărilor este în întîrziere și să le acorde tot sprijinul, pentru lichidarea neîntîrziată a lipsurilor și terminarea grabnică a însămînțărilor — inclusiv reînsămînțarea suprafețelor culturilor compromise în timpul iernii.

Datorită ploilor care au căzut în ultimul timp în cea mai mare parte a țării și zilelor călduroase care le-au urmat s-au creat condiții favorabile pentru dezvoltarea rapidă și masivă a buruienilor pe ogoare.

Pentru a preveni pagubele mari pe care buruienile le provoacă culturilor pe care le pot invada, este necesar ca sfaturile populare și tehnicienii agricoli să dea toată atenția stîrpirii buruienilor și să ia măsuri operative de executare a plivitului ori de cîte ori buruienile apar prin culturi.

ȚĂRANI MUNCITORI! GRĂBIȚI TERMINAREA ÎNSĂMÎNȚĂRILOR DE PRIMĂVARĂ. PLIVIȚI BURUIENILE DIN CULTURI ȘI ÎNGRIJIȚI-VĂ CULTURILE VOASTRE CÎT MAI BINE ȘI LA TIMP, PENTRU A OBȚINE RECOLTE BOGATE!

Au însămînțat în cuiburi așezate în pătrat

SUCEAVA. — Folosind fiecare zi bună de lucru, țăranii muncitori din raionul Trușești au executat pînă acum 99 la sută din arăturile de primăvară și 97 la sută din însămînțări. Fruntașe în executarea muncilor agricole sînt gospodăriile agricole colective din Jurești, Todireni și Socrujeni, precum și țăranii muncitori întovărășiți și cei cu gospodării individuale din comuna Ștefănești care au terminat la vreme însămînțările de primăvară. In primăvara aceasta s-au însămînțat mari suprafețe după metoda de semănare în cuiburi așezate în pătrat.

Urmînd exemplul gospodăriilor agricole colective, numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale ca Vasile Rusu, Domnica Buciumeanu și alții din comuna Hlipiceni, Ion Cojocaru și Vasile Glăvan din comuna Dornești și-au însămînțat culturile prășitoare în cuiburi așezate în pătrat.

Pînă acum, suprafața planificată pe raion pentru a fi însămînțată în cuiburi așezate în pătrat a fost depășită cu 30 la sută.

Propunerile R. D. Vietnam cu privire la restabilirea păcii în Indochina

Șeful delegației R.D. Vietnam la conferința de la Geneva, Fam Van Dong, a prezentat în numele guvernului R.D. Vietnam propuneri clare care deschid calea restabilirii păcii în Indochina.

Iată în rezumat aceste propuneri cuprinse într-un plan de opt puncte:

1. — Recunoașterea de către Franța a suveranității și independenței Vietnamului pe întregul teritoriu al Vietnamului, precum și a suveranității și independenței Khmerului și Patet-Lao.

2. — Realizarea unui acord pentru retragerea tuturor trupelor străine de pe teritoriile Vietnamului, Khmerului și Patet-Lao.

3. — Ținerea unor alegeri libere generale în Vietnam, Khmer și Patet-Lao.

4. — Declarația delegației R.D. Vietnam cu privire la faptul că guvernul R. D. Vietnam este gata să examineze: problema intrării R.D. Vietnam în Uniunea Franceză în conformitate cu principiul aderării de bună voie și condițiile acestei intrări.

5. — Recunoașterea de către R.D. Vietnam precum și de către Khmer și Patet-Lao a existenței intereselor economice și culturale ale Franței, în aceste state.

6. — Părțile beligerante (care sînt în război N. R.) își iau obligația de a nu supune urmăririi persoanele care au colaborat cu cealaltă parte în timpul războiului.

7. — Efectuarea unui schimb reciproc de prizonieri de război

8. — Infăptuirea măsurilor indicate la punctele 1—7 trebuie să fie precedate de încetarea operațiunilor militare în Indochina și de încheierea în acest scop între Franța și fiecare dintre cele 3 state a unor acorduri corespunzătoare în care trebuie să fie prevăzute următoarele: a) încetarea totală și simultană a focului pe întregul teritoriu al Indochinei de către toate forțele armate ale părților beligerante — forțe terestre, navale și militare aeriene, b) încetarea completă a aducerii în Indochina din afară a unor noi unități și personal ale forțelor terestre, navale și aeriene militare și a oricărui armament și muniții, c) stabilirea unui control asupra îndeplinirii condițiilor acordului cu privire la încetarea operațiunilor militare și crearea în acest scop a unor comisii mixte alcătuite din reprezentanți ai părților beligerante în fiecare din cele trei state.

Aceste propuneri făcute în numele guvernului R.D. Vietnam se deosebesc fundamental de propunerile delegației franceze, propuneri care nu țin seama în special de faptele cu caracter militar din statele indochineze, propuneri care pornesc de la o concepție imperialistă, colonialistă învechită.

Propunerile R.D. Vietnam, care țin seama de situația reală din cele trei state ale Indochinei și crează o bază largă de discuție deoarece țin seama de interesele ambelor părți, găsesc sprijinul tuturor oamenilor iubitori de pace, dornici de a vedea stins focarul de război aprins de colonialiștii francezi în Indochina.

Citiți în pagina a treia și a patra textul complet al declarației făcută de Fam Van Dong la conferința de la Geneva.

Mîndria întreprinderii

Pentru tinerele din brigada condusă de tovarășa Petre Maria de la întreprinderea „Industria Bumbacului A" din Capitală, ziua de sîmbătă a fost o zi cu totul deosebită. Intrecerea pornită pentru cîștigarea steagului de brigadă fruntașă pe fabrică, a făcut ca brigăzile de tineret să obțină zi de zi noi succese. De mai bine de trei luni rezultatele obținute în muncă de către tinerele din brigada a patra, făceau ca această brigadă să se situeze în permanență în fruntea întrecerii. Greu le-a fost însă tovarășilor de la această întreprindere să desemneze brigada care va purta și pe viitor titlul de cinste.

Deseori rezultatele obținute zilnic, făceau să nu se cunoască cine va fi pînă la urmă învingătorul. După toate calculele însă, brigada condusă de utemista Petre Maria avea cele mai bune rezultate. E drept că pe la sfîrșitul lunii martie, în brigadă munca nu mergea tocmai bine. Erau unele neînțelegeri între filatoare și tovarășele din echipa de levată. Și cel drept toate porneau de la șefa echipei, de la tovarășa Almășanu care nu le ajuta pe mașiniste cu tragere de inimă. Astăzi însă se pot spune multe fapte frumoase despre colaborarea ce există în brigadă.

Colaborarea a făcut dealtfel ca tinerele brigadiere să petreacă clipe de neuitat atunci cînd tovarășa Opriță Alexandrina, secretara comitetului organizației de bază U.T.M. a înmînat utemistei Petre Maria, îmbrățișîndu-o cu drag, steagul de brigadă fruntașă pe întreprindere (fotografia I-a). Se poate spune pe drept cuvînt că la obținerea acestui succes metodele sovietice precum și aplicarea inițiativei filatoarei Elena Chișiu, au ajutat pe tinerele brigadiere. Utemista Petre Maria, (fotografia a II-a) se poate mîndri că a reușit să reducă cu peste 8 la sută numărul de fire rupte, iar calitatea firelor să depășească cu mult indicii fixați. Inainte de a începe munca, tînăra Oancea Ioana (fotografia a III a) se îngrijește ca mașinile să fie în perfectă stare de funcționare. Acest lucru, precum și buna organizare a timpului de muncă, fac ca la sfîrșitul orelor de producție, ea să culeagă roade bogate.

Filatoarele din brigada condusă de utemista Petre Maria nu se mulțumesc însă să-și îndeplinească sarcinile de plan numai cantitativ ci și calitativ. De curînd tovarășa Elena Chișiu, (fotografia a IV-a) membră în această brigadă, pe lîngă introducerea inițiativei care îi poartă numele a propus cabinetului tehnic al întreprinderii, confecționarea unui dispozitiv pentru curățirea automată a ringurilor de scamă. Prin aplicarea acestei inovații, calitatea firelor va fi cu mult mai bună, deoarece firul va fi uniform pe toată lungimea lui. Activitatea susținută a tinerelor din brigada condusă de utemista Petre Maria a făcut ca sarcinile de plan pe luna trecută să fie îndeplinite în proporție de 112 la sută.

Cîștigarea drapelului de brigadă fruntașă pe fabrică a dat noi puteri celor 16 tovarășe din această brigadă. Ele sînt hotărîte să dea oamenilor muncii produse mai multe și de mai bună calitate, să obțină noi succese în întrecerea socialistă.

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

In Uniunea Sovietică tinerele talente au toate posibilitățile de a-și perfecționa măestria. Roza Imendjanova, membră a unui colectiv de tineri artiști amatori dintr-un sat, învață la o școală de muzică din Stalinabad (R.S.S. Tadjică).

In fotografie: Roza Imendjanova împreună cu profesoara sa Alexandra Petrovna Beleaeva la o lecție de canto.

La sărbătorirea celei de a 300-a aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia

O operă închinată prieteniei celor două popoare

Arkadi Filippenko
Compozitor, laureat al Premiului Stalin

Punerea în scenă a operei „Bogdan Hmelnițki", de compozitorul K. Dankevici la Teatrul academic de operă și balet „T. Șevcenko" din Kiev a constituit un eveniment de seamă în viața culturală a Kievului.

Opera prezintă perioada anilor 1648—1654, care a avut o influență hotărîtoare asupra istoriei Ucrainei. Grea era viața poporului ucrainean sub jugul străin. Magnații și șleahta poloneză care înrobiseră țara, susținuți de feudalii ucraineni, exploatau crunt țărănimea. Dar poporul nu se supunea: Flăcările răscoalelor se aprindeau în întreaga Ucraină. Țăranii se ridicau împotriva jugului feudalilor, împotriva asupririi naționale de către cotropitorii străini, pentru reunirea Ucrainei cu Rusia, deoarece numai aceasta putea salva țara. Bogdan Hmelnițki, glorios conducător de oști și om de stat de seamă s-a făcut purtătorul năzuințelor poporului ucrainean în această luptă.

Cunoscuții scriitori sovietici Vanda Vasilievskaia și Alexandr Korneiciuk, în colaborare cu compozitorul K. Dankevici au creat libretul operei. Lucrarea lor este pătrunsă de un puternic sentiment patriotic, are un înalt conținut de idei și este profund populară. Intensitatea dramatică, redarea măiastră a caracterului personajelor, prezentate în luptă, în cadrul unor conflicte puternice, limba colorată — toate aceste înalte însușiri artistice caracterizează libretul operei.

O însemnată victorie a obținut în creația sa și compozitorul K. Dankevici. Muzica operei cucerește pe ascultător prin dramatismul ei crescînd. In ea răsună măreața temă a dragostei poporului ucrainean față de fratele său mai mare — poporul rus.

Muzica lui Dankevici este inspirată din cîntecele populare. In această privință, compozitorul urmează cele mai bune tradiții ale operei clasice ruse și ucrainene. Opera începe cu o mică introducere care sugerează ascultătorului atmosfera încordată și plină de dramatism a luptei. Cîntecul corului de femei, care zugrăvește Ucraina înrobită, în suferință, este construit pe temele vechilor cîntece de jale ale poporului ucrainean.

Hatmanul polonez Potoțki arde pe rug pe cazacii luați prizonieri. In figurile acestor cazaci, Niva și Jurba, sînt întruchipate trăsăturile vitejești ale eroicilor patrioți ucraineni. Este expresivă, îndeosebi, caracterizarea melodică a lui Niva. Aria lui „Nu plînge...", apropiată prin intonațiile sale de cîntecele căzăcești, redă voința neînfricată a luptătorului; cazacul poate fi executat dar nimic nu-l va face să-și plece capul în fața dușmanilor patriei sale.

Revolta și protestul poporului, ura sa față de inrobitori se revarsă în corul „O, nu vă bucurați, pani magnați" — a cărui temă eroică stă la baza finalului dramatic al tabloului.

Al doilea tablou — „Zaporojscaia Seci" prezintă tabăra căzăcească pregătindu-se pentru viitoarele bătălii. Zaporojenilor li se alătură vitejii lor frați — cazacii de pe Don și țăranii fugiți de pe pămînturile panilor.

Străduindu-se să arate poporul ca forță principală în lupta de eliberare, autorii zugrăvesc amplu și cu mijloace variate scenele de masă, subliniind legătura strînsă dintre popor și conducătorii răscoalei. In această privință sînt deosebit de reușite scena sosirii țăranilor răsculați în frunte cu legendarul erou Maxim Krivonos și de asemenea scena în care apare pentru prima dată Bogdan Hmelnițki.

Tablourile următoare redau avîntul patriotic al armatei lui Bogdan Hmelnițki și de asemenea intrigile perfide ale dușmanilor care încearcă să-l otrăvească pe conducătorul poporului și să semene vrajbă în rîndul partizanilor săi prin clevetiri. Și iată că hatmanul Bogdan Hmelnițki, văzînd că dușmanii urzesc noi planuri de cotropire a Ucrainei, hotărăște să trimită de îndată soli la Moscova. El le înmînează o scrisoare în care poporul ucrainean cere ca Ucraina să se reunească pentru întotdeauna cu Rusia.

Ultimul act al operei prezintă acest eveniment istoric — reunirea Ucrainei cu Rusia la Rada din Pereiaslavl, în ianuarie 1654.

In muzica operei se oglindește întreaga bogăție de simțăminte a poporului — de la melodia melancolică a asupriților pînă la vioaiele cîntece glumețe, de la ariile lirice pînă la patosul eroic al corurilor populare.

Deosebit de bine interpretează rolul lui Bogdan Hmelnițki artistul R.S.S. Ucrainene M. Grișko. „E o mare [illegible] și totodată o mare răspundere să redai pe scenă chipul acestui conducător al poporului — spune artistul. Eu m-am străduit să pun în munca mea ceea ce simt eu. Sufletul meu, ca și al fiecărui om sovietic, este plin de dragoste față de poporul rus, față de înțeleptul nostru Partid Comunist. Cînd interpretez rolul lui Bogdan, văd în fața mea minunata și înfloritoarea noastră Ucraină Sovietică, întregul nostru popor sovietic care își făurește fericirea. Și atunci îmi devine și mai drag Bogdan, împreună cu el simt năzuințele poporului..."

Aceleași simțăminte însuflețesc și pe ceilalți interpreți ai operei, pe toți cei care au contribuit la crearea acestui spectacol realist, primit cu căldură de publicul Kievului.

O întîlnire internațională viu disputată

Intîlnirea prietenească dintre gimnaștii din R. P. Bulgaria și R. P. R.

Sîmbătă și duminică în Sala Sporturilor de la Floreasca s-a desfășurat un concurs internațional de gimnastică cu participarea gimnaștilor din R.P. Bulgaria și R.P.R. In concursul rezervat băieților gimnaștii bulgari au cîștigat victoria cu scorul final de 560,30 puncte față de 551,60 puncte cît a realizat echipa țării noastre. La fete însă victoria a revenit echipei R.P.R. care a reușit o frumoasă performanță cîștigînd victoria cu scorul de 433,22 puncte față de 430,11 puncte cîte au totalizat sportivele bulgare.

Multora dintre spectatori numele lui Mincio Todorov, al maestrei sportului Stoianca Anghelova precum și al altor gimnaști din țara vecină și prietenă le erau cunoscute de la alte întîlniri și în special de la cele din cadrul celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie. Nu odată spectatorii veniți ieri în sala de la Floreasca au admirat cu respirația întretăiată măestria în executare atît a exercițiilor impuse cît și cele liber-alese, ale lui Todor Mihailov, Țvetana Stanceva, Kerekeș Andrei sau exercițiile corecte ale Emiliei Vătășoiu. Intîlnirea prietenească între gimnaștii din R.P. Bulgaria și cei din R.P.R. are dealtfel o veche tradiție. De fiecare dată întîlnirile prietenești între gimnaștii celor două țări vecine s-au ridicat la un înalt nivel tehnic, ele au demonstrat că folosind experiența maeștrilor sovietici mișcarea sportivă din cele două țări cunoaște zi de zi noi succese.

Intîlnirea prietenească a început prin executarea exercițiilor la paralele. Rînd pe rînd s-au perindat prin fața publicului și arbitrilor, sîmbătă și duminică gimnaștii celor două țări. Cînd trece la aparate maestrul sportului Andrei Kerekeș, publicul spectator îl întîmpină cu vii aplauze. Inalta măestrie cu care execută exercițiul liber ales — inele — face ca din nou în sală să răsune aplauzele spectatorilor iar oficialii să-i acorde punctajul de 94,90.

Nu mai puțin apreciate de publicul bucureștean au fost și întîlnirile dintre Botez, Mihailov și Todorov la sărituri, cele dintre Orendi și Iordanov la bară fixă precum și cele în care Iordanka Iavcova, Vasca Maidenova, Țvetana Stanceva, Elena Leuștean, Stela Perin și Elena Vătășoiu — la sărituri — și-au disputat întîietatea.

...Tîrziu cînd umbrele înserării puseseră stăpînire peste Capitală, din sala sportului, Floreasca, spectatorii în drum spre casă discutau despre comportarea gimnaștilor bulgari și romîni.

Intîlnirea dintre gimnaștii fruntași din R.P. Bulgaria și R.P.R. a constituit un bogat schimb de experiență înaintea apropiatelor campionate mondiale de la Roma. Ea a arătat forma bună în care se găsesc gimnastele noastre precum și înalta clasă a gimnaștilor bulgari.

I. NEACȘU

Cunoștințe vechi, trainice

In îndepărtatul Helsinki am avut prilejul să fac cunoștință personală cu gimnaștii romîni. Incă de atunci mi-am dat seama de valoarea lor. La Festivalul de la București i-am întîlnit pentru a doua oară. Deși timpul fusese relativ scurt, am putut să constat că în special echipa feminină a Romîniei a făcut mari progrese. M-a impresionat claritatea și precizia cu care gimnastele romîne execută mișcările ce par pentru unii spectatori neînsemnate. Ca reprezentantă a lotului de gimnaste bulgare și ca profesoară de cultură fizică, consider că întîlnirea a avut darul să întărească și mai mult legăturile de prietenie ce leagă cele două țări vecine și prietene.

STOIANCA ANGHELOVA
maestră a sportului din R.P. Bulgaria

Cuvinte despre prietenie și ospitalitate

Deși m-am clasat pe locul doi în clasamentul individual compus la recentul concurs internațional de la Budapesta nu pot spune că întîlnirea cu gimnaștii romîni nu mi-a produs oarecare emoții. Știam lucruri multe despre ei și tocmai de acest motiv sînt legate emoțiile mele. Despre gimnaștii romîni, despre organizarea acestei întîlniri nu pot spune decît cuvinte de laudă. Dintre gimnaștii romîni mi-a plăcut mai mult sistemul clar de a lucra al lui Mihail Redel și al lui Frederic Orendi. Nu voi putea uita niciodată prietenia și ospitalitatea cu care am fost întîmpinați de poporul romîn și în special de bucureșteni. Viitoarele întîlniri printre care se numără și campionatele mondiale consider că vor constitui un nou prilej de afirmare a măestriei sportive a tinerilor din țările democrat populare.

MINCIO TODOROV
maestru al sportului din R.P. Bulgaria

Indemnul tovarășilor de muncă

„Să te comporți ca un adevărat oțelar" așa mi-au spus la plecare tovarășii mei de muncă de la uzinele „Sovrommetal"-Reșița.

Sînt bucuros de încrederea pe care mi-au acordat-o pentru că la întîlnirea prietenească susținută în compania gimnaștilor bulgari am reușit să totalizez atît la exercițiu liber ales cît și la cel impus 94,90 puncte. Pe gimnaștii bulgari eu îi cunosc încă din 1946. Intîlnirile prietenești ce au urmat de atunci mi-au oferit prilejul să constat pașii serioși pe care i-au făcut pe drumul care dealtfel ca și în țara noastră — merge mișcarea sportivă din țara vecină și prietenă. Mi-a plăcut mult felul în care gimnaștii bulgari leagă elementele, combină, precum și felul în care execută mișcările.

Intîlnirea a constituit pentru noi, gimnaștii romîni, un rodnic schimb de experiență în vederea apropiatelor întîlniri ce vor avea loc.

ANDREI KEREKES
maestru al sportului

O tînără învingătoare

Intîlnirea prietenească ce a avut loc între gimnaștii bulgari și romîni la care am participat și eu înseamnă pentru mine un nou stimulent pe drumul ridicării măestriei sportive. Deși la exercițiile executate am totalizat 74,36 puncte cucerind astfel primul loc în clasamentul general individual totuși cred că nu am făcut totul. Consider că puteam să obțin un rezultat mai bun dacă emotivitatea de care sufăr uneori a-și ii biruit-o la timp.

Pentru viitoarele întîlniri internaționale și prietenești va trebui să mă pregătesc cu și mai multă intensitate.

ELENA LEUȘTEAN
din echipa de gimnastică a R.P.R.

PE URMELE MATERIALELOR NEPUBLICATE

Un ospătar necinstit

Intr-o zi mai mulți salariați ai comunei Budești, printre care se aflau: tovarășul Ionescu Slapciu de la S.M.T. Budești, colectorul Stoica Ulariu și tovarășii Iorgu Alexandru și Hagivreta Ioan funcționari la sfatul popular al comunei, au mers la cooperativa din comună să se cinstească cu cîte un pahar de vin.

Ospătarul utemist Călin Nicolae le ieși înainte.

— Ce doriți, tovarăși?

— Dă-ne un litru de vin și fă-ne te rog și bonul de plată.

— Da! zise ospătarul frecîndu-și mîinile, vă costă... 6,50 lei.

— Cum? Păi... noi știm că litrul de vin costă 5,12 lei? De ce 6,50 lei?

— Nu discutăm! atîta face.

— Dacă-i așa, fă-ne bon.

— Bon? Nu fac bon tovarășe, îmi plătiți mie direct.

Astfel scria într-o scrisoare ce ne-a trimis-o nu de mult timp un corespondent voluntar al ziarului nostru.

Sezisarea a fost înaintată spre cercetare forurilor competente de resort. In răspunsul primit din partea U.R.C.A.D. Oltenița ni se comunică, faptul că cele sezisate sînt reale. Ospătarul Călin Nicolae a fost înlocuit din funcția ce o deținea.

Informații

Delegațiile sindicale de peste hotare care vizitează țara noastră la invitația Consiliului Central al Sindicatelor au sosit duminică în orașul Constanța.

Duminică după amiază, oaspeții au vizitat Casa de Cultură a sindicatelor, una din cele mai frumoase clădiri din orașul Constanța, unde se duce o bogată activitate de răspîndire a culturii în masele largi.

Luni dimineața, oaspeții au mers în mijlocul membrilor gospodăriei agricole colective „Olga Bancic" din Palazul Mare.

Colectiviștii au vorbit oaspeților despre munca și viața în gospodărie. La rîndul lor, aceștia și-au expus impresiile asupra celor văzute. Despărțindu-se de oaspeții lor, colectiviștii au făcut acestora o călduroasă manifestație de simpatie.

Membrii delegațiilor sindicale de peste hotare au vizitat apoi portul Constanța. In cursul serii de luni ei s-au întors în Capitală.

★

Luni a sosit la Tg. Mureș o parte din delegația de femei din R. P. Chineză care a participat la sărbătorirea zilei de 1 Mai, la invitația Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R.

La sosire, delegația a fost întîmpinată de reprezentanți ai comitetului regional de partid, ai sfaturilor populare regional și orășenesc, cît și de numeroase femei. Cuvîntul de bun sosit a fost rostit de tov. Bela Szöcs, președintele comitetului executiv al sfatului popular orășenesc.

In cursul după amiezii, delegația femeilor din China a participat la o consfătuire cu reprezentantele organizațiilor de femei din Regiunea Autonomă Maghiară. Tov. Florica Pintea, responsabila comisiei de femei de pe lîngă sfatul popular regional și tov. Rozalia Moldovan, responsabila comisiei de femei de pe lîngă sfatul popular al orașului Tg. Mureș, au prezentat expuneri asupra activității femeilor, iar numeroase delegate de femei au vorbit despre realizările și metodele lor de muncă.

Consfătuirea s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

★

Marți dimineața a părăsit Capitala înapoindu-se în Anglia, Frederich Artur Harkett, reprezentant al Comitetului executiv al sindicatului feroviarilor din Anglia, care a participat la sărbătorirea zilei de 1 Mai din țara noastră ca invitat al Consiliului Central al Sindicatelor.

La aeroportul Băneasa, oaspetele a fost însoțit la plecare de tov. Marcel Chirtic, membru al Consiliului Central al Sindicatelor; șeful secției internaționale a C.C.S., Ioan Udrea, președintele C.C. al Sindicatului Muncitorilor din C.F.R. și P.T.T.R. și activiști ai Consiliului Central al Sindicatelor.

(Agerpres)

Brigada nr. 11

Utemistul Ștefan Hermle, maistrul secției, deschise un registru care se afla pe masa de tablă. Privi atent la comenzile care erau trecute în el. In deosebi se opri la una. Pe marginea ei se afla însemnarea „Să se execute urgent". Era vorba despre comanda încredințată brigăzii utemiste nr. 11 de frezori. „Să se execute urgent" repetă maistrul pentru sine. Apoi cuprinse cu privirea tinerii aplecați deasupra mașinilor. Piesele lucitoare, cenușii, încă fierbinți, se îngrămădeau pe rafturile de lemn.

„Muncesc utemiștii, știu ei că-i urgent — se asigură maistrul".

★

Cînd tinerii din brigada utemistă nr. 11 de la uzina de mașini unelte „Iosif Rangheț"-Arad, au primit sarcina să execute piese pentru agricultură, mulți au căzut pe gînduri.

— Oare vom reuși să facem față?, — își puneau ei întrebarea. Dacă lucram piese pentru strunguri era alta. Piese pentru tractoarele K. D. 35 și I.A.R. n-am executat însă niciodată.

Maistrul Ștefan Hermle, care era și secretarul biroului organizației de secție U.T.M. a observat frămîntarea tinerilor. După ce s-a terminat primul schimb, el i-a adunat pe toți și le-a vorbit:

— Vă gîndiți la comanda pentru agricultură ce va trebui executată. E drept, noi n-am lucrat înainte asemenea piese. Totuși vom reuși.

Greutăți s-au ivit încă de la începutul lucrului. Piesele executate la turnătorie erau prea dure. Mulți dintre membrii brigăzii a 11-a au rămas sub normă, alții abia reușeau să și-o realizeze.

Utemistul Matelca Petru executa capacul din față pentru tractor. Norma pentru cele 8 ore de muncă era de 6 capace. Matelca este un tînăr destoinic. Niciodată n-a rămas sub normă și totuși cînd a început să execute noua comandă abia reușea să facă 4 capace. Așa s-a întîmplat și cu alți tineri. Maistrul Hermle a observat din prima zi cum stau lucrurile. Văzînd că și în ziua următoare lucrurile se petrec la fel, a început să urmărească pe fiecare tînăr în parte. Matelca a lucrat din plin, dar mai mult de 4 capace nu a putut realiza. Atunci s-a văzut că materialul este cel ce poartă pricina. A fost anunțată turnătoria și piesele au fost tratate din nou. In ziua următoare utemistul Matelca Petru a dat 10 piese, întrecîndu-și norma. Munca a fost pornită cu mai multă însuflețire. In fiecare zi brigada utemistă nr. 11 dădea sute de piese pentru tractoare.

★

Succesele brigăzii utemiste nr. 11 cresc cu fiecare zi. Șandor Iosif și Tipei Aurel muncesc la aceeași mașină cu Matelca Petru. Depășirile obținute se transmit din schimb în schimb.

— Am confecționat 16 capace fără nici un rebut, toate „la milimetru" — spune Matelca lui Șandor cînd acesta vine să preia mașina din mers. Iar Șandor la rîndul său își anunță și el schimbul:

— Am executat 14 piese.

Brigada își realizează zilnic norma în proporție de 150—160 la sută. Pe luna trecută ea și-a îndeplinit planul în numai 24 de zile.

Membrii brigăzii nu pierd nici un minut din timpul lucrului. Fiecare tînăr intră în schimb cu cîteva minute mai înainte. In acest timp își organizează locul de muncă, își pregătește sculele și materialul necesar.

De asemenea, tinerii aplică înaintatele metode de lucru sovietice Jandarova și Voroșin. Iată „secretul" succeselor.

Cuvintele scrise cu cerneală albastră pe marginea unei comenzi au fost traduse în fapte. Piesele au fost executate urgent. Metalurgiștii din brigada utemistă nr. 11 contribuie cu însuflețire la asigurarea pîinii poporului nostru muncitor.

...Un camion încărcat cu lăzi pline iese pe poarta uzinei. Sînt piesele pe care le-au lucrat tinerii din brigadă. In curînd ele vor ajunge în toată țara. Bine-nțeles, cu cîteva zile mai devreme.

ANA CARANFIL
corespondenta „Scînteii tineretului"
pentru regiunea Arad

Cărți noi

M. GORKI: „Despre belșug și lipsuri" (Colecția „Lectura")

In această schiță, Maxim Gorki povestește două întîmplări. Una — despre pălmașul Egorșa și viața sa obidită din vremea orînduirii de jaf și asuprire a țarismului. Cealaltă — despre viața plină de îndestulare a colhoznicilor și dezvoltarea unui sat sovietic. Acțiunea se petrece în epoca de început a transformării socialiste a satului în Uniunea Sovietică, ni-i înfățișează pe eroi pătrunși de încredere în viitorul lor luminos, convinși că în curînd vor avea club, lumină electrică și radio. Schița arată transformarea lăuntrică a oamenilor care își făuresc singuri fericirea.

M. STELMAH: „Marea familie" (vol. I)

In romanul „Marea familie" este descrisă viața țăranilor muncitori dintr-un sat ucrainean, de la instaurarea Puterii Sovietice și pînă la victoria armatelor sovietice asupra hoardelor fasciste. Volumul I, de curînd apărut, cuprinde prima parte a romanului, în care Dmitro Gorițvit, eroul principal, învinge șovăiala și împreună cu ceilalți țărani săraci răspunde chemării Partidului Comunist, luptă împotriva chiaburimii și ia parte activă la formarea întovărășirilor și a colhozurilor, la transformarea socialistă a satului.

Aceste volume au apărut în Editura A.R.L.U.S. — „Cartea Rusă".

Un poem în imagini închinat Festivalului păcii și tinereții

Uriaș și impunător a fost cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru pace și prietenie de la București.

Arta cinematografică, cu marile ei posibilități de expresie artistică și de sintetizare, a avut misiunea să cuprindă și să redea într-un film unitar închinat Festivalului amploarea acestei neuitate întîlniri a tineretului lumii, imensa varietate a aspectelor ei.

Realizat în colaborare de un colectiv numeros de cineaști sovietici și romîni, condus de regizorul principal Ilia Copalin, avînd ca regizori pe Ion Bostan și Tamara Lavrova, filmul „Pentru pace și prietenie" constituie un succes cinematografic remarcabil tocmai prin felul în care a fost rezolvată această sarcină.

In dezvoltarea sa dramaturgică scenariul semnat de S. Antonov, V. Zaharcenco și I. Copalin, urmărește ideile și obiectivele mari ale Festivalului, căutînd să înfățișeze esențialul acestei vaste manifestări.

Pacea, liniștea și atmosfera muncii creatoare atît de necesare omului sînt subliniate încă de la primele imagini. Năzuința spre pace și fericire a celor tineri străbate întregul film, desprinzîndu-se atît din desfășurarea Festivalului, cît și din părțile care înfățișează pregătirile de pe glob, drumul delegațiilor și primirea lor în atmosfera entuziastă a orașului tinereții. Obiectivul aparatului de filmat ne duce astfel la poarta unei uzine londoneze învăluite în ceață, unde tinerii englezi răspîndesc printre muncitori ziarul „Festival". Pe străzile Londrei alți tineri, băieți și fete, dansează în sunetele unui acordeon, pentru a strînge banii necesari călătoriei pînă la București. Apoi filmul ne arată imagini din Stockholm, de pe șantierele frematătoare ale Cehoslovaciei, de pe cîmpiile nemărginite ale Mongoliei. Peste tot a ajuns vestea Festivalului și peste tot tinerii se pregătesc cu înfrigurare.

Și iată — într-o cuprinzătoare panoramă luată din avion — Bucureștiul — orașul Festivalului. Pretutindeni orașul clocotește de zorul pregătirilor. Se construiesc teatre, stadioane, se înfrumusețează parcurile, străzile, se renovează clădirile. Aparatul ne arată chipurile strălucitoare de bucurie ale tinerilor romîni care muncesc neobosiți la marile construcții ce vor găzdui oaspeții dragi din lumea întreagă.

In aceste imagini scurte care se perindă rapid în fața noastră, filmul ne arată pregnant amploarea pregătirilor pentru marele Festival.

Dorința tineretului de a apăra pacea este puternic reliefată în film prin întreaga concepție a scenariului, prin reușita valorificare cinematografică a unor importante momente din timpul marilor manifestări internaționale ale tineretului, care s-au desfășurat în vara lui 1953. Momentul cînd în timpul Congresului Mondial al Tineretului s-a anunțat încheierea păcii în Coreea, s-a caracterizat prin entuziasmul nestăvilit al participanților, prin izbucnirea năvalnică, spontană a bucuriei, prin ovațiile ce dovedeau setea de pace și hotărîrea fermă a tineretului de a o apăra. Filmul a fixat această clipă istorică printr-o succesiune rapidă a imaginilor, care ne poartă privirile cînd la tribuna de unde s-a anunțat vestea păcii în Coreea, cînd la fețele luminate de bucurie ale ascultătorilor: aici ne face să cuprindem dintr-o privire întreaga sală clocotind de entuziasm, aici ne arată îmbrățișările înflăcărate dintre coreeni și englezi sau ne concentrează atenția asupra unei tinere coreene cu fața plină de lacrimile bucuriei. Orientîndu-l astfel pe spectator cu pricepere și sensibilitate, creatorii l-au făcut participant la acest impresionant moment, i-au dat senzația că se află în mijlocul delegaților, și datorită acestui fapt episodul este extrem de emoționant.

Una din calitățile mari ale filmului este aceea că nicăieri nu ne prezintă un eveniment sau un fapt în sine, ci permanent realizatorii au îndreptat atenția privitorilor spre eroul central al Festivalului: tînărul luptător pentru pace al zilelor noastre, care iubește viața și dorește să și-o dedice muncii creatoare. Acest erou — fie că e vorba de negrul din Nigeria, de tînărul indian sau chinez, arab sau german, sovietic sau indonezian, — este caracterizat de dorința lui fierbinte pentru pace, de năzuința spre fericirea popoarelor. Relevînd aceasta prin felurite episoade concludente filmul reușește să ne dea o imagine complexă și convingătoare asupra tinerei generații a globului. Demn de remarcat este strădania autorilor filmului de a urmări în cursul desfășurării acțiunii cîțiva dintre delegații la Festival. De pildă, acordeonistul care pe străzile Londrei acompania pe cei ce strîngeau fonduri pentru deplasare, apare pe stadion la deschiderea Festivalului, iar apoi îl zărim în mijlocul unui grup de tineri pe una din străzile Bucureștiului. La fel tînărul combainier Miloslav Dvojak sau crescătoarea de păsări Vera Capaunova sînt urmăriți încă înainte de plecarea lor din Cehoslovacia spre Festival, apoi în tren, și mai departe la una sau alta din manifestările Festivalului. Spectatorul s-ar fi bucurat și mai mult însă, dacă acești eroi pe care filmul și-a propus să-i urmărească, ar fi apărut mai des și i-ar fi văzut bunăoară la carnaval, la un concert sau la manifestația de închidere. Spre sfîrșitul filmului în multe momente emoționante, nu îi mai zărim, deși prezența lor ar fi ajutat mult la sudarea diferitelor episoade filmate.

Ideea înfrățirii tineretului, a prieteniei și solidarității lui în lupta pentru pace, străbate întreg filmul. Ea este reflectată într-o serie de episoade grăitoare înfățișînd întîlnirile prietenești dintre diferitele delegații, convorbirile între tineri delegați și fruntași ai luptei popoarelor pentru pace ca Eliza Branco, Icuo Oyama ș. a., schimburile de experiență dintre tinerii de aceeași profesiune, mitingul tinerelor fete, pasionantele întreceri sportive prietenești, sau călduroasele aclamații prietenești cu care delegații străini au primit demonstrația tineretului nostru în ziua tineretului din R.P.R.

In episodul consacrat deschiderii Festivalului, realizatorii filmului „Pentru pace și prietenie" au împletit ingenios imaginile dezvăluind spectatorilor în ansamblu mărimea de necuprins a stadionului, mulțimea delegaților și a participanților, cu planurile filmate de aproape în care apar pe ecran chipurile delegaților care demonstrează uniți pentru pace, sau fețele tinerilor aflați în tribune care-i privesc cu admirație. Această îmbinare a diferitelor fragmente, filmate de numeroși operatori talentați și inventivi, reușește să accentueze apropierea dintre demonstranți și participanți, subliniază unitatea indestructibilă a tineretului. Vedem de aproape scene mișcătoare: primirea entuziastă făcută la intrarea pe stadion a tinerilor sovietici — stegarii luptei tinerei generații pentru pace și un viitor mai bun—, purtarea pe brațe a eroicilor luptători coreeni, îmbrățișările înflăcărate dintre delegații francezi și cei vietnamezi. De neuitat este momentul înălțării drapelului Festivalului. Imaginile luminoase, limpezi ca de cleștar, ale filmului ne prezintă mulțimea multicoloră a tinerilor ascultînd cuvîntul de deschidere, apoi spre cerul albastru își ia zborul un nor de porumbei albi care se rotesc grațios deasupra stadionului în sunetele cîntecelor tinerești, optimiste, intonate din zeci de mii de piepturi.

Nu mai puțin impresionant este redat în film uriașul miting de închidere a Festivalului, pasiunea și înflăcărarea cu care tinerii și-au luat angajamentul solemn să lupte cu toate puterile pentru apărarea păcii. Deasupra pieții „28 Martie" fremătînd de lozinci și ovații, printre steagurile tuturor țărilor, se înscrie pe cer cu litere de foc cuvîntul „Pace", în diferite limbi ale popoarelor.

Una dintre cele mai grele probleme pe care au rezolvat-o creatorii filmului a fost prezentarea nenumăratelor spectacole de genuri deosebite, a manifestărilor artistice colective din timpul Festivalului. Este foarte interesant procedeul folosit pentru aceasta. Ne sînt arătate rînd pe rînd grațioasele dansuri chinezești sau indiene, dansul japonez al umbrelelor, corul tineretului din R.P.R., uimitorul număr de mimică „trasul frînghiei" executat de Marcel Marceau. Apoi auzim și vedem pe ecran ansamblul de dansuri populare din R.S.S. Moldovenească, artiști amatori argentinieni sau cîntece italiene, piesele de folclor ale cîntărețului englez Evan Mc. Coll sau ritmatele dansuri africane. In sălile de concert ori la Arenele Libertății, pe scenele teatrelor ori în aer liber în jurul focurilor de tabără, tinerii prezintă bogăția artistică a popoarelor. Iar comentariul vine să sublinieze ideea: „Arta apropie tineretul din toate țările". Intr-un crescendo impetuos această înlănțuire continuă cu numere interesante din spectacolele prezentate de Mongolia, Germania, Uniunea Sovietică, Franța, Bulgaria, Africa de Sud și culminează cu impresionantele manifestări artistice de masă de pe străzile bucureștene. Imaginile acestea înfățișînd mii de oameni care dansează și cîntă plini de veselie sînt completate de comentariul inspirat care spune: „In aceste zile Bucureștiul a devenit o imensă sală de spectacol!"

Regizorii și operatorii au îmbogățit filmul sezisînd și imprimînd pe peliculă, o serie întreagă de amănunte semnificative, care contribuie la crearea atmosferei specifice zilelor Festivalului. Delegați asaltați de amatorii autografelor, un pionier cercetînd pălăria plină de insigne a unui student italian, un pictor concentrat să prindă pe hîrtie portretul unei milițiene, un grup de delegați strînși în jurul hărții Bucureștiului orientîndu-se spre una din manifestările culturale, sau cîțiva tineri care printre cascade de rîs „discută" prin semne și cu ajutorul micului dicționar al Festivalului și multe alte imagini de acest fel dau strălucire și prospețime filmului.

Montajul, îmbinarea creatoare a diferitelor părți filmate pentru a sublinia și mai evident conținutul de idei al filmului, este făcut cu multă măestrie. Iată numai un exemplu: la expoziția de pictură au fost expuse lucrări din toate țările. Printre ele și tablouri ale unor pictori formaliști. Prin montaj creatorii filmului au oglindit și subliniat în mod inteligent diferența dintre arta realistă și cea formalistă. Iată un tablou din care ne izbește o îngrămădire absurdă de linii și forme grotești, intitulat „linia orizontală". Vedem apoi fețele celor care rîd pe drept cuvînt în fața unui astfel de tablou, și prin contrast, chipurile atente ale tinerilor care ascultă expunerea pictorului sovietic A. Mîlnicov despre luminosul său tablou „Pe ogoarele pașnice".

Astfel de procedee, sau treceri sugestive (cum este de exemplu trecerea de la floarea roșie plutind pe lac, la una dintre fetele chineze care dansează minunatul dans al lotusului), sînt numeroase în film și constituie exemple de întrebuințare creatoare a mijloacelor specific cinematografice. Imaginile întregului film au fost realizate de către operatori cu pricepere atît în ce privește coloritul bogat în nuanțe și de o tonalitate foarte apropiată de cea naturală, cît și unghiurile interesante de filmare. Operatorii au creat expresive portrete cinematografice ale tinerilor participanți la Festival, redînd frumusețea chipului omului, scoțînd în relief bogăția sa lăuntrică. Operatorii romîni s-au achitat cu cinste de sarcinile grele și de răspundere ridicate de filmul în culori. Ei au dat un aport deosebit la reușita filmului și totodată au căpătat cu acest prilej o bogată experiență.

Inspirîndu-se din bogăția vieții, a faptelor și aspectelor Festivalului, descoperind și selecționînd cu grijă ceea ce a fost esențial, creatorii filmului „Pentru pace și prietenie" au reușit să redea spectatorilor întregii lumi un adevărat poem în imagini, închinat mărețului Festival al păcii și tinereții.

MIRCEA DRĂGAN

Tinerii dansatori mongoli interpretînd „Dansul cu cești" (cadru din film)

Declaraţia lui Fam Van Dong,

şeful delegaţiei R. D. Vietnam la conferinţa de la Geneva

GENEVA 11 (Agerpres). —

TASS transmite declaraţia făcută la 10 mai de Fam Van Dong, şeful delegaţiei Republicii Democrate Vietnam la conferinţa de la Geneva a miniştrilor afacerilor externe.

Domnilor miniştri ai afacerilor externe,

Domnilor delegaţi,

In numele poporului şi guvernului Republicii Democrate Vietnam, delegaţia Republicii Democrate Vietnam consideră necesar să-şi facă cunoscută poziţia în problema restabilirii păcii în Indochina.

Poziţia fundamentală

Poziţia fundamentală a poporului şi guvernului Republicii Democrate Vietnam constă în următoarele:

PACE, INDEPENDENŢA, UNITATE, DEMOCRAŢIE.

Aceasta constituie năzuinţa principală, dreptul sfînt pentru înfăptuirea căruia poporul din Vietnam a hotărît să-şi consacre toate eforturile şi pentru realizarea căruia a hotărît să ducă lupta pînă la capăt. Lupta dreaptă a poporului din Vietnam se bucură de aprobarea fierbinte şi de sprijinul sincer al popoarelor din întreaga lume şi al oricărui om iubitor de pace şi libertate.

Crearea Republicii Democrate Vietnam

De cînd colonialiştii francezi au cotropit ţara noastră, ei au dus o politică extrem de cruntă urmărind dezbinarea naţiunii noastre, exploatarea şi nimicirea poporului nostru. De atunci, poporul vietnamez a continuat să-şi strîngă puternic rîndurile şi să ducă o luptă eroică împotriva cotropitorilor, pentru independenţă naţională, pentru unitatea patriei, pentru dreptul de a se bucura de libertăţi democratice şi pentru existenţă paşnică pe teritoriul său naţional.

A izbucnit cel de al doilea război mondial. Fasciştii germani, italieni, japonezi au încercat să cotropească şi să înrobească întreaga lume. Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Marea Britanie şi alte state, ridicîndu-se în apărarea păcii şi democraţiei s-au unit în vederea luptei împotriva coaliţiei fasciste şi au zdrobit-o.

Pătruns de aceeaşi ură faţă de cotropitorii fascişti, întregul popor din Vietnam s-a ridicat la lupta împotriva duşmanului omenirii.

Cîteva luni după trecerea lui Petain de partea fasciştilor germani, autorităţile franceze din Indochina au trecut în rîndul lor de partea fasciştilor japonezi şi le-au predat Indochina în septembrie 1940, obligîndu-se să colaboreze prin toate mijloacele cu fasciştii japonezi împotriva aliaţilor şi popoarelor din Indochina.

Cu toate că autorităţile franceze din Indochina au dat dovadă de o loialitate exemplară faţă de japonezi, această colaborare a fost de scurtă durată: suferind înfrîngeri din partea aliaţilor pe toate teatrele de operaţiuni militare, fasciştii japonezi au încercat să-şi întărească poziţiile în Indochina căutînd să atragă popoarele Indochinei de partea lor în scopul folosirii potenţialului lor pentru continuarea războiului. Pentru înfăptuirea acestei intenţii, fasciştii japonezi, pe de o parte, au dizolvat la 9 martie 1945 aparatul colonial francez iar, pe de altă parte, au inscenat comedia creării unui guvern „independent" al Vietnamului pe care l-au încadrat în „sfera înfloririi comune a Marii Asii răsăritene". Dintr-o colonie franceză, Indochina, s-a transformat într-o colonie japoneză.

Din prima zi a ocupaţiei japoneze, poporul vietnamez, făcînd zid puternic în jurul Ligii pentru independenţa Vietnamului (Vietminh) şi în strînsă colaborare cu popoarele lumii care duceau o luptă gigantică împotriva fascismului, s-a ridicat la lupta armată împotriva cotropitorilor japonezi şi a lacheilor lor francezi şi apoi vietnamezi, care le-au luat pe rînd locul.

In august 1945, în zona eliberată Viet-Bak a avut loc un congres al reprezentanţilor poporului vietnamez la care au participat sute de delegaţi din partea a diferite partide şi organizaţii patriotice, precum şi personalităţi cunoscute prin patriotismul lor. Delegaţii sosiţi din toate regiunile ţării au reprezentat toate păturile populaţiei. Congresul a adoptat hotărîrea de a se porni o insurecţie generală şi, pentru conducerea acestei insurecţii, a ales un Comitet al eliberării naţionale sub preşedinţia marelui conducător al poporului vietnamez, Ho Şi Min. Intregul popor, atît din nord cît şi din sud, atît de la sate cît şi de la oraşe, a luat parte cu entuziasm la această insurecţie generală şi curînd după aceea a smuls puterea din mîinile japonezilor şi ale guvernului Bao Dai. Insurecţia generală a fost încununată prin victoria deplină obţinută în întreaga ţară la 19 august 1945. Bao Dai a abdicat, recunoscînd prin următoarele cuvinte inutilitatea domniei sale:

„Nu putem să nu încercăm un oarecare sentiment de regret gîndindu-ne la cei 20 de ani ai guvernării noastre, în decursul cărora nu am putut aduce nici un folos esenţial ţării noastre. De acum înainte, noi sîntem fericiţi de a fi cetăţean liber într-o ţară independentă. Nu vom îngădui nimănui să abuzeze de numele nostru şi de numele familiei regale pentru a semăna disensiuni în rîndurile compatrioţilor noştri. Trăiască independenţa Vietnamului. Trăiască Republica noastră democrată!"

Regimul feudal al regilor şi mandarinilor, putred pînă în măduva oaselor şi care în trecut a fost o unealtă docilă în mîinile oricărui agresor, a fost nimicit. Comitetul eliberării naţionale a devenit guvernul provizoriu al Vietnamului în frunte cu preşedintele Ho Şi Min.

La 2 septembrie 1945, preşedintele Ho Şi Min a anunţat în numele guvernului provizoriu crearea Republicii Democrate Vietnam.

„...Noi, guvernul provizoriu al Republicii Democrate Vietnam, proclamăm în mod solemn în faţa întregii lumi: Vietnamul are dreptul de a fi liber şi independent şi a şi devenit în fapt liber şi independent. Intregul popor vietnamez este ferm hotărît să mobilizeze toate forţele sale spirituale şi materiale, să-şi sacrifice viaţa şi averea pentru apărarea independenţei şi libertăţii sale".

In baza hotărîrii guvernului Republicii Democrate Vietnam, la 6 ianuarie 1946 au avut loc în întreaga ţară alegeri generale libere şi democratice pentru prima Adunare Naţională a Republicii Democrate Vietnam. Poporul a participat cu entuziasm la aceste alegeri. Au participat la vot aproximativ 90% din alegatori. In Cochinchina, unde din cauza provocărilor agresorilor francezi au început încă la 23 septembrie 1945 operaţiuni militare, populaţia şi-a îndeplinit totuşi cu curaj datoria de a participa la alegeri în ciuda metodelor barbare la care au recurs trupele franceze pentru a zădărnici alegerile generale: arestări, execuţii şi bombardamente. Candidaţii ce figurau pe listele Frontului Vietminului au fost aleşi printr-o majoritate covîrşitoare. Acest fapt ilustrează în mod grăitor forţa frontului naţional unit şi prestigiul de care se bucură el în rîndurile populaţiei.

In timpul primei ei sesiuni, Adunarea Naţională a Vietnamului a exprimat recunoştinţa poporului vietnamez faţă de preşedintele Ho Şi Min şi faţă de guvernul provizoriu. Ea şi-a exprimat apoi încrederea în guvernul constituit de preşedintele Ho Şi Min. Apoi Adunarea a trecut la elaborarea Constituţiei Republicii Democrate Vietnam.

In felul acesta, după 80 de ani de luptă împotriva colonialiştilor francezi şi după patru ani de luptă împotriva fasciştilor japonezi, poporul vietnamez a doborît regimul dominaţiei străine, a înfiinţat Republica Democrată Vietnam, a înfăptuit năzuinţele fundamentale, dreptul sfînt al întregului popor vietnamez: independenţa naţională, unitatea teritorială, libertăţi democratice şi viaţa paşnică pe teritoriul naţional. In domeniul politicii interne a doua zi după venirea la putere guvernul Republicii Democrate Vietnam a promulgat legi care garantează drepturile fundamentale ale poporului: drepturile omului, libertăţile democratice, dreptul de proprietate. El a trecut cu hotărîre la sarcina nobilă de a mobiliza, organiza şi conduce poporul în lupta lui împotriva foametei, ignoranţei şi invaziei străine.

In domeniul relaţiilor internaţionale, guvernul Republicii Democrate Vietnam a precizat în mod limpede principiile politicii sale externe în declaraţia din 3 octombrie 1945 a ministerului afacerilor externe.

„Vietnamul duce o luptă grea. Politica sa externă urmăreşte să ducă această luptă pînă la sfîrşitul ei victorios prin folosirea mijloacelor corespunzătoare şi bazîndu-se pe principiile cartei atlanticului.

a. In legătură cu aceasta, Vietnamul doreşte fierbinte să întreţină legături de prietenie şi colaborare sinceră cu Naţiunile Unite pe bază de egalitate şi ajutor reciproc. In scopul stabilirii unei păci trainice în întreaga lume.

b. Faţă de Franţa, Vietnamul duce următoarea politică: In ceea ce priveşte cetăţenii francezi, dacă vor trăi paşnic, dacă vor menţine ordinea şi respecta independenţa şi suveranitatea Vietnamului, viaţa şi avutul lor vor fi ocrotite în conformitate cu dreptul internaţional. Sîntem însă ferm hotărîţi să ducem lupta împotriva colonialiştilor francezi care se pregătesc să dezlănţuie un război în vederea cotropirii ţării noastre.

Republica Democrată Vietnam năzuieşte să stabilească cu Franţa relaţii de prietenie pe bază de egalitate şi interese reciproce.

c. Vietnamul este gata să stabilească relaţii de prietenie cu popoarele asuprite, să colaboreze cu ele pe bază de egalitate, pentru acordarea de ajutor reciproc şi sprijin în vederea menţinerii şi întăririi independenţei naţionale.

d. Indeosebi, cu popoarele prietene din Khmer şi Patet-Lao, Vietnamul întreţine relaţii bazate pe dreptul popoarelor de a dispune în mod liber de soarta lor. Intru-cît aceste trei popoare s-au aflat sub acelaşi jug al francezilor, ele trebuie să lupte împreună pentru a se elibera de această robie, să-şi acorde ajutor reciproc în vedera cuceririi şi apărării independenţei. In afară de aceasta, cele trei ţări întreţin între ele strînse legături economice, ele îşi vor acorda reciproc ajutor în vederea înfăptuirii reconstrucţiei şi vor păşi în comun pe calea spre progres".

Aşa dar, politica externă şi internă a Republicii Democrate Vietnam corespunde pe deplin năzuinţelor şi drepturilor fundamentale ale poporului vietnamez. Ea corespunde de asemenea pe deplin politicii de menţinere a păcii generale. De aceea, această politică a fost primită cu entuziasm de poporul vietnamez care-şi consacră toate forţele înfăptuirii ei; ea se bucură de asemenea de aprobarea şi sprijinul fierbinte al popoarelor din Indochina şi din întreaga lume.

Colonialiştii poartă răspunderea pentru dezlănţuirea războiului în Indochina

După proclamarea Republicii Democrate Vietnam a devenit evident că era dominaţiei coloniale franceze în Indochina a luat sfîrşit. Cu toate acestea, colonialiştii francezi, care intenţionau să recucerească Indochina, nu au ţinut seama de această situaţie nouă.

La 24 martie 1945, preşedintele guvernului provizoriu al Franţei a menţionat în declaraţia de la Brazzaville că este hotărît să restabilească după război dominaţia franceză în Indochina.

Pentru aceasta era necesar să se recurgă la forţă, să se dezlănţuie războiul. In vederea cuceririi Indochinei, generalul Leclerc a fost numit comandant al corpului expediţionar francez.

Corpul expediţionar a debarcat în Cochinchina şi, datorită faptului că a atacat prin surprindere a ocupat oraşul Saigon la 23 septembrie 1945, de unde a extins războiul asupra Indochinei de sud. In felul acesta a început războiul colonialiştilor francezi pentru cucerirea Indochinei.

Exprimînd hotărîrea fermă a poporului vietnamez de a apăra pacea, independenţa, unitatea şi democraţia, Adunarea Naţională a Republicii Democrate Vietnam a făcut în prima sa sesiune din 2 martie 1946 următoarea declaraţie:

„...Suveranitatea Vietnamului aparţine în întregime poporului vietnamez.

...Dar la 23 septembrie 1945, colonialiştii francezi au recurs din nou la forţă pentru a cotropi teritoriul vietnamez. Acest act de agresiune constituie o încălcare flagrantă a principiului egalităţii popoarelor, a dreptului popoarelor la autodeterminare, a principiilor proclamate la diferite conferinţe ale ţărilor aliate.

Adunarea Naţională Vietnameză a hotărît să apere independenţa naţională şi teritoriul naţional precum şi dreptul poporului vietnamez la libertate".

23 septembrie 1945 a marcat începutul războiului de cotropire dezlănţuit de colonialiştii francezi. Pornind la 23 septembrie 1945 agresiunea, colonialiştii francezi şi-au asumat în felul acesta răspunderea pentru dezlănţuirea războiului în Indochina.

După ce a invadat Indochina de sud, corpul expediţionar francez a pregătit extinderea războiului în nordul Indochinei. Dar colonialiştii francezi au început însă să-şi dea seama că au în faţa lor un întreg popor ferm hotărît să-şi apere independenţa, un popor care, în vederea luptei, s-a unit strîns în jurul guvernului pe care l-a ales şi care simboliza năzuinţele poporului spre o viaţă paşnică, liberă şi fericită.

Intr-adevăr, guvernul Republicii Democrate Vietnam a trecut imediat după constituirea sa la refacerea ţării ruinate în urma dominaţiei coloniale de aproape un veac şi pustiită de războiul de patru ani, şi în acelaşi timp a dus o politică de pace şi prietenie faţă de toate ţările, inclusiv faţă de Franţa. Această politică justă a guvernului a unit strîns în jurul său într-o alianţă trainică întregul popor vietnamez, de la frontiera Chinei pînă la capul Kamo, indiferent de rasă, apartenenţă de clasă, convingeri politice şi credinţe religioase. Această politică a insuflat milioanelor de oameni o credinţă şi un entuziasm în stare să biruie orice obstacol, să făurească minuni şi să îndeplinească cele mai grele şi grandioase sarcini.

Această realitate era atît de evidentă şi indiscutabilă, încît Franţa a consimţit la semnarea cu Republica Democrată Vietnam a acordului preliminar de la 6 martie 1946, în virtutea căruia „guvernul francez recunoaşte Republica Democrată Vietnam ca stat liber" şi şi-a luat obligaţia să înceteze operaţiunile militare începute la 23 septembrie 1945 împotriva Vietnamului.

Dar pentru colonialiştii francezi acordul de la 6 martie 1946 a fost numai un mijloc pentru introducerea trupelor lor în nordul Indochinei, „pentru revenirea fără luptă la Hanoi", cum s-a exprimat generalul Leclerc în scrisoarea sa din 27 martie 1946 şi pentru continuarea în felul acesta a politicii lor de cotropire.

Unicul punct din acordul preliminar de la 6 martie 1946 care a avut însemnătate în ochii lor a fost următorul:

„Guvernul Vietnamului declară că este gata să primească cu prietenie armata franceză cînd va înlocui trupele chineze, în conformitate cu acordurile internaţionale".

In ceea ce priveşte celelalte articole referitoare la independenţa şi unitatea Vietnamului, ca de pildă articolul 1:

„Guvernul francez recunoaşte Republica Vietnam ca stat liber care are guvernul, parlamentul, armata şi finanţele sale, făcînd parte din Federaţia indochineză şi Uniunea franceză.

In ceea ce priveşte unificarea celor trei „Ki" (în limba anamită „Ki" înseamnă ţară — N.R.), guvernul francez se obligă să aprobe hotărîrile luate de populaţie prin referendum, sau articolele privitoare la retragerea corpului expediţionar francez din Indochina (paragraful „A" şi „B" din articolul 2 al acordului suplimentar) în care se spune:

a. Unităţile care au avut misiunea să asigure paza prizonierilor de război japonezi... vor fi retrase de îndată ce va fi terminată misiunea lor în urma repatrierii prizonierilor de război japonezi şi în orice caz, cel mai tîrziu, după zece luni.

b. Unităţile care au avut misiunea să asigure în colaborare cu armata Vietnamului menţinerea ordinei publice şi securităţii pe teritoriul Vietnamului, vor fi înlocuite anual cu armata vietnameză în proporţie de o cincime şi, în felul acesta, această înlocuire va fi în fapt terminată în decurs de cinci ani, sau articolele privitoare la colaborarea dintre forţele armate franceze şi armata Republicii Democrate Vietnam în vederea retragerii trupelor [illegible] şi mai ales în ceea ce priveşte articolele ce privesc la aplicarea armistiţiului: „Fiecare din părţile contractante va lua toate măsurile necesare pentru încetarea imediată a operaţiunilor militare, menţinerea trupelor pe poziţiile lor respective şi crearea de condiţii favorabile necesare pentru începerea imediată de tratative amicale şi sincere", colonialiştii francezi nu le-au luat deloc în considerare şi le-au încălcat neîncetat. Acest lucru este confirmat în memoriul trimis guvernului francez la 10 decembrie 1946 de guvernul Republicii Democrate Vietnam.

In ceea ce priveşte guvernul Republicii Democrate Vietnam, el a continuat politica sa de pace. După eşecul conferinţei de la Dalat, el a făcut tot posibilul pentru convocarea conferinţei de la Fontainebleau.

Tocmai în momentul deschiderii conferinţei de la Fontainebleau şi în decursul întregii activităţi a acestei conferinţe, colonialiştii francezi au trecut în grabă la acţiuni agresive aducînd grave prejudicii independenţei, unităţii şi suveranităţii Republicii Democrate Vietnam, încălcînd textul şi spiritul acordului preliminar din 6 martie 1946:

ocuparea platoului superior de la sud de Trunbo;

ocuparea provinciilor Son-La, Lai-Ciau;

ocuparea Dong-Dang-ului la frontiera chino-vietnameză;

ocuparea zonei de coastă de la Tonkin;

ocuparea Bak-Nin-ului;

crearea guvernului Cochinchinei autonome;

convocarea la 1 august 1946 la Dalat a unei conferinţe federale indochineze, sub preşedinţia amiralului D'Argenlier, ceea ce a provocat încetarea conferinţei de la Fontainebleau.

Cu toate acestea, pentru a evita eşecul complet al conferinţei de la Fontainebleau şi pentru a destinde atmosfera de război, creată aproape pretutindeni de colonialiştii francezi, precum şi pentru a deschide calea în vederea unor tratative ulterioare, preşedintele Ho Şi Min a încheiat cu guvernul francez la 14 septembrie 1946 un acord provizoriu (un modus vivendi), ale cărui articole principale merită o deosebită atenţie:

„Articolul 9. Preocupîndu-se de restabilirea cît mai grabnică în Cochinchina şi în Annamul de sud a ordinei publice, necesară atît pentru dezvoltarea nestingherită a libertăţilor democratice cît şi pentru reluarea relaţiilor comerciale, şi fiind conştiente de consecinţele favorabile ale încetării reciproce a acţiunilor de violenţă şi ostilitate, guvernul francez şi guvernul Republicii Democrate Vietnam au căzut de acord asupra următoarelor măsuri:

a) cele două părţi încetează acţiunile de violenţă şi ostilitate, acordurile dintre statele majore francez şi vietnamez vor reglementa condiţiile de aplicare a măsurilor luate de comun acord, precum şi controlarea lor..."

„Articolul 10. Guvernul Republicii Franceze şi guvernul Republicii Democrate Vietnam au căzut de acord asupra încheierii în comun a unor acorduri speciale în legătură cu toate problemele ce se pot ivi. In scopul întăririi legăturilor de prietenie şi a pregătirii căilor pentru un acord general definitiv. In acest scop, tratativele vor fi reluate cît mai repede posibil şi nu mai tîrziu de ianuarie 1947".

Dar colonialiştii francezi nu au vrut pace. Ei s-au gîndit numai cum să extindă operaţiunile militare pentru a cotropi întreaga Indochină.

In ciuda condiţiilor acordului provizoriu la „modus vivendi" din 14 septembrie, colonialiştii francezi au instituit servicii vamale proprii şi, cu începere de la 20 noiembrie 1946, au provocat la Haifon incidente sîngeroase: armata lor grea a omorît la Haifon [illegible] mii de cetăţeni paşnici din rîndurile [illegible]. In acelaşi timp ei au ocupat Lang-Son. In capitala Hanoi, trupele franceze au instaurat un regim de teroare. La 17 decembrie 1946, maiorul Fond, şeful delegaţiei franceze în comisia mixtă centrală de legătură şi control, şi la 19 decembrie generalul Morliere, comandantul trupelor franceze din Indochina de nord, au adresat autorităţilor vietnameze ultimatumuri cerînd dezarmarea unităţilor care asigurau securitatea şi a detaşamentelor de autoapărare din capitala Hanoi. Acest lucru a determinat întregul popor vietnamez să se ridice la apărarea patriei aflate în primejdie, la luptă împotriva agresorului, care voia să-l strîngă de gît şi să-l sugrume.

Cu toate acestea, guvernul Republicii Democrate Vietnam a continuat să se adreseze guvernanţilor Franţei apeluri de a pune capăt acţiunilor duşmănoase. La 19 decembrie 1946, preşedintele Ho Şi Min a trimis preşedintelui Adunării Naţionale Franceze şi şefului guvernului francez o telegramă cerînd să se ia măsuri pentru încetarea provocărilor şi vărsărilor de sînge a căror răspundere revenea trupelor franceze. Chiar după începerea conflictului, preşedintele Ho Şi Min a adresat în repetate rînduri guvernului francez apeluri de a lua măsuri pentru încetarea operaţiunilor militare şi începerea de tratative în scopul restabilirii păcii.

La 19 aprilie 1947, după ce Emile Bollaert a fost numit înalt comisar, ministrul afacerilor externe al Vietnamului a propus oficial guvernului francez să pună capăt operaţiunilor militare şi să înceapă tratative pentru reglementarea paşnică a conflictului.

La 12 mai 1947, înaltul comisar Bollaert a adresat preşedintelui Ho Şi Min propunerea de a încheia armistiţiul cerînd în special: încetarea operaţiunilor militare; predarea întregului armament în termen de trei săptămîni; libertatea de deplasare pe teritoriul Vietnamului pentru trupele franceze.

Aceasta a fost o cerere de capitulare necondiţionată. Guvernul Vietnamului a refuzat fireşte să se predea.

La sfîrşitul anului 1947, colonialiştii francezi au început o largă ofensivă împotriva Viet-Bak-ului; ei sperau că terminarea victorioasă a acestei ofensive va duce la terminarea războiului. Dar această ofensivă a dat greş. Poporul vietnamez a repurtat o mare victorie şi şi-a arătat forţa.

A început o nouă perioadă a războiului. Războiul devenea tot mai intens şi tot mai crîncen pe toate fronturile. Şi treptat se creau condiţii mai favorabile pentru Vietnam.

Atunci a început amestecul imperialiştilor americani în războiul din Indochina.

Amestecul american

Răspunderea americanilor pentru prelungirea şi extinderea războiului

Politica de amestec a imperialismului american în războiul din Indochina constituie o parte integrantă a politicii de forţă dusă de S.U.A. după cel de al doilea război mondial în scopul instaurării dominaţiei mondiale.

Slăbirea Franţei ca urmare a războiului din Indochina, faptul că ea are nevoie de ajutorul american pentru continuarea acestui război, au creat pentru S.U.A. o ocazie propice şi condiţii pentru acest amestec.

Incepînd amestecul în războiul indochinez, imperialismul american urmăreşte înlăturarea treptată a francezilor din Indochina, transformarea Indochinei într-o colonie americană, acapararea economiei şi bogăţiilor naturale ale Indochinei, înăbuşirea mişcării democratice şi de eliberare naţională a popoarelor din Indochina, transformarea Indochinei într-o trambulină pentru acapararea ţărilor Asiei de sud-est, transformarea Indochinei într-o bază militară americană. Amestecîndu-se din ce în ce mai activ în războiul din Indochina, prelungindu-l şi extinzîndu-l, imperialismul american încearcă totodată să salveze economia americană de primejdia serioasă a crizei, care după semnarea armistiţiului din Coreea a devenit pentru S.U.A. o primejdie deosebit de serioasă.

Istoricul acestui amestec american arată limpede scopurile urmărite de americani (sus-menţionate), precum şi diferitele etape ale amestecului şi metodele folosite pentru atingerea acestui scop.

In august 1947, un diplomat american a plecat la Hongkong, a dus tratative cu Bao Dai, apoi în septembrie 1947 a avut o întrevedere cu autorităţile franceze din Indochina, după care a plecat în Franţa unde a dus tratative cu guvernul francez. In decembrie 1947, acest diplomat a cerut amestecul americanilor în războiul din Indochina, declarînd: „Bao Dai trebuie recunoscut şi trebuie să se dea un ajutor lui Bao Dai ca să-şi creeze o armată". El a cerut în mod categoric francezilor: „Dacă Franţa nu va dori o astfel de soluţie, America trebuie să ia această chestiune în mîinile sale".

Anul 1950 a fost marcat prin începutul unei noi etape a amestecului imperialismului american în războiul indochinez. Această etapă a început atunci cînd Armata populară chineză de eliberare a zdrobit forţele armate ale lui Cian Kai-şi şi a desăvîrşit eliberarea uriaşului continent chinez.

La începutul anului 1950 misiunea Jessup, trimisă în Indochina, a luat hotărîrea de a se trimite în Indochina o misiune militară americană şi o misiune economică americană şi a făgăduit de asemenea ajutor militar în schimbul promisiunii colonialiştilor francezi de a crea în scurt timp aşa-numitul guvern naţional, care să dispună de armată şi care să fie investit cu largi puteri în problemele relaţiilor externe. După misiunea lui Jessup, autorităţile americane au făcut declaraţii făgăduind în mod oficial amestecul american în Indochina.

Infrîngerea grea suferită la sfîrşitul anului 1950 a înrăutăţit considerabil situaţia corpului expediţionar francez, silit acum să aibă de-a face cu atacurile tot mai puternice ale forţelor armate ale poporului vietnamez. Intervenţioniştii americani au profitat de această situaţie pentru a-şi intensifica amestecul în războiul din Indochina.

In anul 1953, armistiţiul din Coreea a silit pe imperialiştii americani să acorde o atenţie sporită Indochinei. Cercurile guvernante americane au insistat asupra „importanţei" Indochinei şi asupra necesităţii de a acorda ajutor colonialiştilor francezi. Anul 1953 a fost un an de noi victorii repurtate pe toate fronturile de popoarele din Vietnam, Khmer şi Patet-Lao. In 1953, lupta poporului francez împotriva războiului din Indochina a repurtat noi succese, cuprinzînd cele mai largi pături ale poporului şi ale opiniei publice din Franţa. Faptul că colonialiştii francezi, pomenindu-se într-o situaţie disperată au intrat în impas, a constituit pentru imperialiştii americani o ocazie prielnică pentru intensificarea amestecului lor. Acest amestec şi-a găsit expresia în acordarea de noi credite militare şi în participarea directă a imperialismului american la conducerea strategică a operaţiunilor militare şi îndeosebi la pregătirea şi realizarea planului Navarre.

In ciuda amestecului american tot mai intens în acest război, trupele franceze suferă însă o înfrîngere după alta, iar popoarele din Vietnam, Khmer şi Patet-Lao continuă să repurteze noi victorii. La sfîrşitul anului 1953 şi la începutul anului 1954, forţele armate ale Vietnamului, Khmerului şi Patet-Lao şi-au intensificat activitatea pe toate fronturile şi au repurtat noi victorii importante. Planul Navarre nu a ajutat la îmbunătăţirea situaţiei militare a inamicului ci, dimpotrivă, a agravat-o. Imperialiştii americani au profitat din nou de aceasta pentru a întreprinde noi acţiuni de intensificare a amestecului prin acordarea de noi credite militare mai mari pe anul 1954; un nou ajutor considerabil în aviaţie, prin trimiterea de personal pentru a participa direct la exterminarea populaţiei din Vietnam, Khmer şi Patet-Lao; în schimb, americanii cer participarea la pregătirea aşa-numitei armate „naţionale".

In ultimile luni, victoriile considerabile ale popoarelor din Indochina, succesele mişcării pentru pace din Franţa şi perspectivele restabilirii păcii pe care le deschide conferinţa de la Geneva, provoacă îngrijorarea intervenţioniştilor americani. Ei uneltesc noi planuri (planul „de acţiuni comune", „de securitate colectivă"...), pentru a prelungi şi extinde războiul din Indochina cu ajutorul adepţilor francezi ai ducerii războiului pînă la capăt. Această politică a forţei şi războiului a stîrnit proteste ale popoarelor şi guvernelor din diferite ţări din Asia de sud-est.

Pentru a justifica această politică a forţei şi războiului, intervenţioniştii americani invocă apărarea Statelor Unite, apărarea Asiei de sud-est, apărarea libertăţii.

Apărarea Statelor Unite? Asta înseamnă că noi, popoarele din Indochina, reprezentăm un pericol pentru Statele Unite? Nici un om cu judecată sănătoasă nu poate admite măcar o clipă o asemenea supoziţie absurdă.

Apărarea Asiei de sud-est? Intr-adevăr, pacea şi securitatea ţărilor din sud-estul Asiei şi din Asia se află în primejdie dar în nici un caz din partea popoarelor din Indochina sau din altă ţară din Asia, ci tocmai din partea imperialiştilor americani.

Apărarea libertăţii? Dar, tocmai noi, popoarele asuprite din Indochina, popoarele asuprite din Asia, popoarele asuprite din lume, sîntem cei mai fermi şi consecvenţi apărători ai libertăţii noastre, ai libertăţii pentru toate popoarele de a-şi alege regimul politic şi de a-şi apăra împotriva tuturor primejdiilor înrobirii imperialiste.

Modificarea caracterului amestecului american în războiul din Indochina dezvăluie următoarele fapte:

Imperialiştii americani transformă pe de o parte Franţa într-o unealtă a politicii lor, iar pe de altă parte pregătesc înlăturarea Franţei din Indochina. Cercurile franceze, însă, partizane ale războiului [illegible], în miopia lor reacţionară doresc continuarea războiului. Pentru a continua războiul ele au nevoie de ajutorul american şi ajung astfel la cheremul intervenţioniştilor americani, care îşi vor asuma povara „înlocuirii" francezilor. Intr-un moment propice pentru că aceştia vor fi slabi sau intransigenţi, iar pe de altă parte, obligînd pe francezi să continue războiul din Indochina imperialiştii americani îi angajează de asemenea să slăbească Franţa pentru ca să şi-o poată mai bine subordona în Europa.

Acesta este primul aspect al amestecului american.

Un alt aspect al amestecului american este crearea aşa numitului regim naţional căruia Franţa, după cum i se propune, urmează să-i acorde întreaga „independenţă". Crearea aşa numitului guvern naţional cît şi crearea unei armate „naţionale", care să existe separat de corpul expediţionar francez, — acestea sînt condiţiile pe care le impun imperialiştii americani colonialiştilor francezi în schimbul ajutorului lor militar. Aceste condiţii le permit să acapareze nemijlocit aşa-numitele guverne şi armate naţionale, să desăvîrşească înlăturarea francezilor, să-şi realizeze în întregime politica lor de „folosire a indochinezilor împotriva indochinezilor", să intensifice operaţiunile militare şi să extindă războiul.

Cercurile guvernante din Statele Unite exercită tot felul de presiuni asupra Franţei în scopul extinderii războiului din Indochina, cerînd trimiterea în Indochina de noi contingente militare franceze, membri ai legiunii străine tot felul de mercenari, printre care şi hitlerişti, precum şi trupe africane. Astfel, cercurile imperialiste din S.U.A. şi Franţa vor să continue războiul în propriile lor interese cu preţul sîngelui altora.

Ei sconteazǎ să atragă chiar şi alte ţări în război. Toate acestea se fac pentru a prelungi şi extinde războiul în scopul transformării Indochinei şi a ţărilor învecinate ei în colonii americane. Acestea sînt planurile celor mai înveteraţi duşmani ai păcii în Indochina. Rezistenţa eroică a popoarelor din Indochina a zădărnicit însă aceste planuri. Această rezistenţă devine pe zi ce trece tot mai puternică şi mai activă. Situaţia militară a inamicului este astăzi mai grea ca oricînd, îndeosebi în urma marii victorii repurtate de armata de eliberare a Republicii Democrate Vietnam la Dien Bien Fu în ajunul conferinţei noastre, a cărei importanţă este limpede pentru toţi. Sigure de drepturile lor şi puternice prin unitatea lor, popoarele din Indochina sînt ferm hotărîte să lupte pentru a zădărnici toate planurile intervenţioniştilor americani.

Iată de ce intervenţioniştii americani şi adepţii francezi ai ducerii războiului pînă la capăt crează în prezent principalul obstacol pentru încetarea războiului şi restabilirea păcii în Indochina.

Incercînd să prelungească şi să extindă războiul din Indochina, intervenţioniştii americani cer unei serii de ţări să participe la război creînd astfel o nouă primejdie pentru pace în Asia şi în întreaga lume.

Această politică a agresiunii, aceste provocări militare contravin intereselor popoarelor din Vietnam, Khmer şi Patet-Lao, contravin intereselor popoarelor francez şi american. Popoarele din Vietnam, Khmer şi Patet-Lao doresc pace, independenţă, unitate, democraţie. Ele doresc stabilirea unor relaţii prieteneşti cu popoarele din întreaga lume. Aspiraţiile lor corespund intereselor popoarelor din întreaga lume. Cauza popoarelor din Vietnam, Khmer, Patet-Lao, care este cauza păcii, va triumfa în mod inevitabil.

Succesele rezistenţei şi construcţiei

Popoarele din Vietnam, Khmer şi Patet-Lao luptă în mod eroic împotriva cotropitorilor imperialişti.

In cursul luptei de rezistenţă poporul şi armata Republicii Democrate Vietnam menţin şi întăresc forţele rezistenţei în domeniul militar, politic, economic şi cultural. In prezent, sub conducerea guvernului, regimul republicii democrate s-a consolidat pe un teritoriu a cărui suprafaţă depăşeşte 3/4 din întreaga suprafaţă a ţării. Programul guvernului se traduce în viaţă cu succes pe acest teritoriu: o largă uniune naţională fără deosebire de clasă, rasă, concepţii politice şi religioase; libertăţi democratice garantate şi îndeosebi libertatea credinţei şi a cultului religios; o politică economică şi financiară corespunzătoare (sporirea producţiei, scăderea impozitelor, curmarea inflaţiei, stabilizarea preţurilor, crearea unei valute forte, dezvoltarea comerţului exterior şi interior); aplicarea treptată a unei politici agrare juste; lupta cu succes împotriva analfabetismului şi dezvoltarea învăţămîntului.

Ca urmare a acestor realizări, prestigiul şi influenţa guvernului şi a regimului republicii democrate se extind peste tot în regiunile vremelnic ocupate de către inamic. Acest adevăr a fost de mult recunoscut de oamenii politici bine informaţi asupra situaţiei din Indochina, de către ziariştii care au vizitat Indochina. Izvorul acestui prestigiu şi acestei influenţe rezidă în faptul că republica democrată exprimă voinţa întregului popor vietnamez, care doreşte pacea şi independenţa naţională, unitatea teritorială şi libertăţi democratice.

In ce priveşte politica externă, la 14 ianuarie 1950, guvernul Republicii Democrate Vietnam a declarat că „este gata să stabilească relaţii diplomatice cu ţările care respectă dreptul Vietnamului la egalitatea în drepturi, integritatea teritorială şi suveranitatea naţională, pentru a garanta pacea în întreaga lume şi a construi democraţia în întreaga lume".

Numeroase ţări, a căror populaţie se cifrează la peste 800 milioane locuitori, au recunoscut Republica Democrată Vietnam, şi în acelaşi timp uriaşa majoritate a popoarelor din alte ţări, este din toată inima alături de ea.

Marile succese ale guvernului Republicii Democrate Vietnam în domeniul luptei de rezistenţă şi al înfăptuirii construcţiei în ţară, constituie rezultatul justeţei politicii urmate de el: „A duce o luptă de rezistenţă îndelungată şi cu propriile noastre forţe". Poporul din Vietnam este pătruns de încrederea nezdruncinată în forţele sale nelimitate şi depune toate eforturile pentru a mobiliza, dezvolta şi organiza aceste forţe în vederea zdrobirii cotropitorilor imperialişti şi a desfăşura opera de construcţii în ţara sa.

Poporul şi forţa populară formează acea bogăţie de nepreţuit, de care nu pot dispune agresorii imperialişti în ciuda manevrelor lor îndreptate spre înşelarea, coruperea şi reprimarea poporului. Ei vorbesc despre libertate, independenţă, democraţie, în timp ce tocmai ei sînt cei mai înveteraţi duşmani ai libertăţii, independenţei şi democraţiei. Ceea ce ei denumesc libertate, independenţă şi democraţie reprezintă în realitate doar o înşelătorie menită să camufleze politica lor de cotropiri şi de înrobire a popoarelor. In regiunile aflate sub controlul lor ei duc un război total şi transformă satele în scrum, iar uriaşele ogoare de orez — în pămînt pustiu.

Ei aplică în mod sistematic o politică de pauperizare şi de corupere a maselor în scopul creării unor condiţii favorabile realizării politicii de folosire a indochinezilor împotriva indochinezilor.

In ce priveşte guvernul de pe teritoriul vremelnic ocupat, lumea întreagă şi chiar şi adversarii noştri recunosc că el nu reprezintă decît pe sine însuşi şi pe acei care-l numesc sau îl înlocuiesc, că el nu este sprijinit de populaţie, şi că unicul sens al existenţei sale constă în a duce sub masca independenţei şi democraţiei politica războiului imperialist.

In Patet-Lao, după victoria revoluţiei din august în Vietnam, poporul din Patet-Lao s-a răsculat şi a smuls puterea din mîinile fasciştilor japonezi. La 12.10.1945 a fost creat un guvern provizoriu al Patet-Lao care a proclamat independenţa ţării. Regele Sisavang Vong a semnat actul abdicării de la tron.

De cînd colonialiştii francezi au invadat din nou Patet-Lao, guvernul din Patet-Lao conduce mişcarea de rezistenţă a poporului. La sfîrşitul anului 1950, o conferinţă formată din reprezentanţi de pe întreg teritoriul Patet-Lao a numit un nou guvern şi a trasat programul politic al statului Patet-Lao privind rezistenţa armată şi opera de construcţii naţionale. Mişcarea de rezistenţă din Patet-Lao a obţinut, în deosebi după anul 1950, numeroase succese, nimicind o mare parte a forţelor duşmane şi eliberînd mai mult de jumătate din ţară. In regiunile eliberate, guvernul de rezistenţă din Patet-Lao a înfăptuit reforme democratice şi a luat toate măsurile necesare pentru ridicarea nivelului de trai al poporului, pentru sporirea forţelor poporului în vederea luptei.

In statul Khmer, colonialiştii francezi încercînd să cotropească din nou ţara în octombrie 1945, au întîmpinat împotrivirea poporului din Khmer, ferm hotărît să lupte pentru a se scutura de jugul robiei colonialiştilor şi a regimului monarhic.

Conferinţa naţională a reprezentanţilor poporului, întrunită în aprilie 1950, la care au asistat reprezentanţi ai tuturor claselor populaţiei, a numit un Comitet al eliberării naţionale şi a proclamat independenţa statului Khmer. Primul act al Comitetului de eliberare naţională a fost proclamarea libertăţilor democratice. Ulterior, Comitetul de eliberare a fost transformat în guvern provizoriu. Sub conducerea guvernului provizoriu, poporul din Khmer a repurtat numeroase victorii în lupta sa împotriva colonialiştilor francezi, a intervenţioniştilor americani şi a regimului monarhic. In regiunile eliberate, organele puterii au creat un regim democratic, au ridicat nivelul de trai al populaţiei. Ca urmare a acestui fapt, autoritatea guvernului s-a întărit; guvernul se bucură de autoritate şi în raioanele ocupate vremelnic de duşmani.

In lupta sa împotriva agresorilor imperialişti, popoarele din Vietnam, Khmer şi Patet-Lao se bucură de simpatia şi sprijinul fierbinte al popoarelor iubitoare de libertate din întreaga lume, pentru că împotrivirea popoarelor din Vietnam, Khmer şi Patet-Lao constitue o luptă dreaptă precum şi pentru că războiul agresiv din Indochina, pe care imperialiştii l-au dezlănţuit şi pe care-l continua şi se străduie să-l extindă, reprezintă o serioasă primejdie pentru pacea în Asia şi în întreaga lume.

Popoarele din întreaga lume, şi anume: popoarele din ţările Asiei şi Asiei de sud-est, poporul marii Republici Populare Chineze, marele popor al Indiei, popoarele Indoneziei, Birmaniei etc... şi-au exprimat solidaritatea fierbinte cu popoarele din Indochina. Recent, opinia publică mondială, ca şi opinia publică din ţările Asiei şi Asiei de sud-est, a fost indignată de manevrele imperialiştilor americani îndreptate spre înfăptuirea aşa-ziselor „acţiuni unite şi securităţi colective", care reprezintă în fapt o primejdie de extindere a războiului, o primejdie pentru pacea în Asia şi în întreaga lume.

Calea spre restabilirea păcii

Faptele citate mai sus arată în mod limpede că:

1. — Cele mai profunde năzuinţe şi cele mai legitime drepturi ale popoarelor din Vietnam, Khmer şi Patet-Lao sînt pacea, independenţa, unitatea şi democraţia. Aceasta constitue un drept sfînt al oricărui popor. Cînd aceste năzuinţe şi aceste drepturi sînt călcate în picioare de către agresori străini, toate cele trei popoare sînt nevoite să pună mîna pe arme pentru a apăra existenţa patriei lor.

2. — De la înfiinţarea sa, Republica Democrată Vietnam a dus în permanenţă o politică de pace şi prietenie cu Franţa. Guvernul Republicii Democrate Vietnam s-a angajat de trei ori în tratative cu guvernul francez şi a

(Continuare în pag. 4-a)

Declarația lui Fam Van Dong,

șeful delegației R. D. Vietnam la conferința de la Geneva

(Urmare din pag. 3-a)

semnat cu el acorduri preliminare la 6.3.1946 și un modus vivendi la 14.9.1946. Dar colonialiștii francezi au zădărnicit cu încăpățînare tratativele, au încălcat acordurile și vor să restabilească dominația lor colonială prin război. In prezent, intervenționiștii americani și adepții războiului din Franța depun toate eforturile pentru a extinde războiul din Indochina. Ei reprezintă cel mai mare obstacol în calea încetării războiului și a restabilirii păcii în Indochina.

3. — La rîndul lor, poporul și guvernul Republicii Democrate Vietnam năzuiește în prezent, ca și în trecut, spre pace și sînt „ferm hotărîte să sprijine politica îndreptată spre reglementarea tuturor conflictelor internaționale pe calea tratativelor, spre slăbirea încordării internaționale, spre stabilirea și menținerea de relații de prietenie între popoarele întregii lumi" (Raportul guvernului Republicii Democrate Vietnam la cea de a 3-a sesiune a Adunării Naționale, 1.12.1953). La sfîrșitul lui noiembrie 1953, răspunzînd la o întrebare a unui corespondent al ziarului „Expressen", președintele Ho Și Min a declarat că poporul și guvernul Republicii Democrate Vietnam sînt gata să înceapă tratativele necesare pentru restabilirea păcii în Indochina.

Poziția expusă mai sus este poziția comună a poporului și guvernului Republicii Democrate Vietnam, a poporului și guvernului de rezistență al statului Khmer, a poporului și guvernului de rezistență din Patet-Lao.

Miniștrii respectivi ai afacerilor externe ai Republicii Democrate Vietnam și guvernelor de rezistență din statele Khmer și Patet-Lao au aprobat hotărîrea conferinței de la Berlin de a se convoca conferința de la Geneva pentru discutarea problemei restabilirii păcii în Indochina.

Pornind de la aceste fapte delegația guvernului Republicii Democrate Vietnam, în numele guvernului Republicii Democrate Vietnam, declară:

„Poporul și guvernul Republicii Democrate Vietnam, la fel ca și popoarele și guvernele de rezistență din Khmer și Patet-Lao, sînt gata să reglementeze pe calea tratativelor problema restabilirii păcii în Indochina pe baza recunoașterii drepturilor naționale ale popoarelor din Indochina: unitatea națională și independența și libertățile democratice creînd în felul acesta condițiile pentru restabilirea relațiilor de prietenie între popoarele Indochinei și Franței, pe bază de egalitate și interese reciproce. Aceasta este calea care asigură restabilirea în condițiile echității și onoarei, a unei păci trainice și îndelungate în Indochina, unica cale care va asigura cu adevărat pacea și securitatea țărilor din Asia de sud-est și din Asia și care va contribui în mod efectiv la slăbirea încordării internaționale, la menținerea și întărirea păcii în întreaga lume".

In prezent, intervenționiștii americani se tem de pace. Ei încearcă prin toate mijloacele să mobilizeze forțele cele mai reacționare, cu cea mai războinică stare de spirit, pentru zădărnicirea eforturilor îndreptate spre restabilirea păcii în Indochina. Guvernele și popoarele din Republica Democrată Vietnam, Khmer și Patet-Lao sînt gata să-și unească eforturile cu eforturile poporului francez, cu eforturile tuturor oamenilor de bună credință din întreaga lume pentru ca conferința de la Geneva să ducă la reglementarea satisfăcătoare a problemei încetării războiului și a restabilirii păcii în Indochina.

Delegația guvernului Republicii Democrate Vietnam este gata să-și unească eforturile cu eforturile delegațiilor altor țări reprezentate la conferința de față, pentru a asigura succesul conferinței.

In conformitate cu cele expuse mai sus delegația Republicii Democrate Vietnam supune conferinței următoarele propuneri pentru restabilirea păcii în Indochina:

Cu privire la restabilirea păcii în Indochina

„1. Recunoașterea de către Franța a suveranității și independenței Vietnamului pe întregul teritoriu al Vietnamului, precum și a suveranității și independenței Khmerului și Patet-Lao.

2. Realizarea unui acord pentru retragerea tuturor trupelor străine de pe teritoriile Vietnamului, Khmerului și Patet-Lao, în termene ce urmează a fi stabilite de comun acord între părțile beligerante. Pînă la retragerea trupelor este necesar să se ajungă la o înțelegere în problema dislocării trupelor franceze în Vietnam, acordîndu-se o deosebită atenție faptului ca numărul punctelor de dislocare să fie limitat la maximum. Să se prevadă că trupele franceze nu trebuie să se amestece în treburile administrației locale în zonele de dislocare.

3. Ținerea unor alegeri libere generale în Vietnam, Khmer și Patet-Lao. Convocarea unor conferințe consultative a reprezentanților guvernelor celor două părți în Vietnam, Khmer și Patet-Lao, pentru fiecare în parte, în condițiile asigurării libertății de acțiune a partidelor, grupurilor și organizațiilor obștești patriotice, pentru pregătirea și ținerea unor alegeri generale în scopul constituirii unui guvern unic în fiecare țară, neadmițîndu-se vreun amestec din afară. Pentru supravegherea pregătirii și ținerii alegerilor vor fi constituite comisii locale.

Pînă la constituirea unor guverne unice în fiecare din statele sus menționate, guvernele celor două părți vor administra respectiv regiunile care se vor afla sub administrația lor după înfăptuirea reglementării, în conformitate cu acordul privitor la încetarea operațiunilor militare.

4. Declarația delegației Republicii Democrate Vietnam cu privire la faptul că Guvernul Republicii Democrate Vietnam este gata să examineze problema intrării Republicii Democrate Vietnam în Uniunea franceză în conformitate cu principiul aderării de bună voie și condițiile acestei intrări. Declarații corespunzătoare urmează să fie făcute de guvernele din Khmer și Patet-Lao.

5. Recunoașterea de către Republica Democrată Vietnam precum și de către Khmer și Patet-Lao a existenței intereselor economice și culturale ale Franței în aceste state.

După constituirea guvernelor unice în Vietnam, Khmer și Patet-lao, relațiile economice și culturale ale acestor state cu Franța urmează să fie reglementate în conformitate cu principiile egalității în drepturi și intereselor reciproce. Pînă la constituirea guvernelor unice în cele trei state, relațiile economice și culturale dintre Indochina și Franța vor rămîne temporar fără schimbări așa cum sînt ele în prezent. Dar, în regiunile în care au fost întrerupte comunicațiile și legăturile comerciale, ele pot fi restabilite pe baza unei înțelegeri între cele două părți.

Cetățenii fiecărei părți vor avea un statut privilegiat, care urmează să fie stabilit ulterior, în ceea ce privește domicilierea, deplasarea și libera inițiativă pe teritoriul celeilalte părți.

6. Părțile beligerante își iau obligația de a nu supune urmăririi persoanele care au colaborat cu cealaltă parte în timpul războiului.

7. Efectuarea unui schimb reciproc de prizonieri de război.

8. Infăptuirea măsurilor indicate la punctele 1—7 trebuie să fie precedate de încetarea operațiunilor militare în Indochina și de încheierea în acest scop între Franța și fiecare dintre cele trei state a unor acorduri corespunzătoare, în care trebuie să fie prevăzute următoarele:

a) încetarea totală și simultană a focului pe întregul teritoriu al Indochinei de către toate forțele armate ale părților beligerante — forțe terestre, navale și militare aeriene. Pentru întărirea armistițiului, în fiecare din cele trei țări din Indochina, se efectuează de cele două părți reglementarea respectivă a teritoriului regiunilor ocupate de ele și se prevede ca cele două părți să nu-și pună reciproc piedici în timpul trecerii trupelor celeilalte părți prin teritoriul ocupat de cealaltă parte, în scopul înfăptuirii reglementării sus amintite:

b) încetarea completă a aducerii în Indochina din afară a unor noi unități și personal al forțelor terestre, navale și aeriene militare și a oricărui armament și muniții;

c) stabilirea unui control asupra îndeplinirii condițiilor acordului cu privire la încetarea operațiunilor militare și crearea în acest scop a unor comisii mixte alcătuite din reprezentanți ai părților beligerante în fiecare din cele trei state".

★

Delegația Republicii Democrate Vietnam este convinsă că propunerile ei vor fi sprijinite de guvernele de rezistență și de popoarele din Khmer și Patet-Lao.

Este absolut limpede că pentru restabilirea păcii în Indochina este necesar să înceteze trimiterea de către Statele Unite ale Americii de armament și muniții în Indochina, să fie rechemate misiunile militare americane, consilierii și instructorii militari americani și să înceteze orice amestec sub orice formă din partea Statelor Unite în treburile Indochinei.

In propunerile delegației Republicii Democrate Vietnam este vorba de stabilirea de relații economice și culturale între Franța și Republica Democrată Vietnam. Aceasta înseamnă că Republica Democrată Vietnam este gata să stabilească cu Franța relații economice strînse, să dezvolte schimburi comerciale cu Franța, să folosească în caz de nevoie flota comercială franceză și să mențină în anumite condiții, instituțiile culturale franceze din Vietnam.

Propunerea noastră mai sus expusă urmărește trei scopuri:

1) încetarea războiului și restabilirea păcii;

2) asigurarea restabilirii păcii pe baza drepturilor naționale recunoscute pentru popoarele Indochinei;

3) stabilirea de relații prietenești între țările Indochinei și Franța.

Trebuie subliniat că una din principalele prevederi ale acestei propuneri este reglementarea problemei restabilirii păcii pe baza drepturilor naționale recunoscute pentru popoarele din Vietnam, Khmer și Patet-Lao.

Rezolvarea acestei probleme principale la fel ca și rezolvarea problemei relațiilor dintre popoarele Indochinei și Franței va asigura, în conformitate cu principiile dreptății și onoarei, restabilirea unei păci trainice și îndelungate.

O altă prevedere care trebuie subliniată constă în aceea că propunerea noastră prevede restabilirea păcii în întreaga Indochină. Experiența istoriei arată că atît în timp de război cît și în timp de pace teritoriul Indochinei este indivizibil. De aici rezultă că încetarea operațiunilor militare și restabilirea păcii în Indochina trebuie să fie înfăptuite simultan în cele trei țări — Vietnam, Khmer și Patet-Lao — în conformitate cu principii, metode și procedură comună respectîndu-se principiul suveranității naționale și condițiilor speciale ale fiecărei țări. In acest fel reglementarea tuturor problemelor referitoare la restabilirea păcii în Indochina cere participarea, fără excepție, a tuturor părților interesate.

Sîntem convinși că propunerile noastre corespund cerințelor situației actuale: atît restabilirea păcii pe baza drepturilor naționale recunoscute popoarelor Indochinei, cît și stabilirea de relații prietenești între țările Indochinei și Franța.

Sîntem convinși că fiecare cetățean din Vietnam, din statele Khmer și Patet-Lao, care își iubește patria și dorește ca pe pămîntul său natal să fie înfăptuite independența națională, unitatea națională, libertățile democratice și o viață pașnică, va sprijini din toată inima propunerea noastră.

Sîntem convinși, că cele mai largi pături ale poporului francez, cele mai diferite cercuri politice și sociale din Franța, care doresc încetarea războiului și stabilirea de relații prietenești între Franța și țările Indochinei vor fi de acord cu noi.

Sîntem convinși că popoarele din Asia de sud-est și odată cu ele popoarele din întreaga Asie, deasupra cărora planează primejdia extinderii războiului din Indochina, popoarele lumii, care după încetarea războiului din Coreea cer încetarea războiului în Indochina, vor fi de partea noastră.

Tocmai pornind de la aceasta, noi prezentăm conferinței propunerea noastră, fiind convinși că ea va servi ca bază utilă pentru reglementarea problemei indochineze.

Am terminat expunerea mea.

Aș dori să spun acum cîteva cuvinte în legătură cu declarația delegației franceze.

1. — In măsura în care declarația delegației franceze se referă la faptele care au avut loc în Indochina într-un trecut apropiat sau îndepărtat, expunerea mea constituie un document pentru o apreciere mai obiectivă și mai justă a ceea ce s-a petrecut în Indochina, în special în problema relațiilor dintre statele Indochinei și Franța.

In legătură cu aceasta nici un om cinstit nu poate contesta că a trecut aproape un secol de cînd Franța a cucerit țările Indochinei și a instaurat acolo dominația colonială, că în perioada celui de al doilea război mondial autoritățile franceze din Indochina s-au predat Japoniei, că după capitularea Japoniei poporul Vietnamului s-a ridicat, a luat puterea în propriile sale mîini și a întemeiat Republica Democrată Vietnam, că Franța a semnat cu această Republică Democrată Vietnam tratate ce au fost încălcate de colonialiști care au dorit să ducă război pentru cotropirea țării noastre, că rezistența popoarelor din Vietnam, Khmer și Laos devine tot mai victorioasă, că acest război continuă deja de cîțiva ani datorită amestecului imperialiștilor americani și că în momentul de față partizanii acestui război, în înțelegere cu intervenționiștii americani, încearcă prin toate mijloacele să-l prelungească și să-l extindă.

2). — In ceea ce privește propunerea delegației franceze, trebuie făcută următoarea observație preliminară:

Intrucît această propunere nu ia în considerare faptele, în special faptele cu caracter militar în statele indochineze, ea nu poate servi ca bază serioasă pentru rezolvarea satisfăcătoare a problemei încetării operațiunilor militare și a restabilirii păcii în întreaga Indochină, deoarece o astfel de rezolvare trebuie să înglobeze problemele militare și politice.

Ea pornește de la o concepție imperialistă colonialistă învechită care nu corespunde actualei situații din Indochina și din întreaga lume.

Spre deosebire de propunerea franceză, propunerea Republicii Democrate Vietnam ia în considerare situația existentă în cele trei state indochineze și prezintă o bază largă pentru rezolvarea pozitivă a problemei și a restabilirii păcii în Indochina, constituie o contribuție la rezolvarea satisfăcătoare a acestei probleme, adică la restabilirea unei păci stabile și îndelungate în condițiile dreptății și onoarei.

Ședința din 11 mai a conferinței de la Geneva

GENEVA 11 (Agerpres). — La 11 mai au fost reluate la Geneva de către miniștrii afacerilor externe discuțiile asupra problemei coreene care constituie primul punct de pe ordinea de zi a conferinței. Ședința a fost prezidată de A. Eden, ministrul afacerilor externe al Marii Britanii.

Primul a luat cuvîntul V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al Uniunii Sovietice. V. M. Molotov a făcut un istoric al problemei coreene de după sfîrșitul celui de al doilea război mondial scoțînd în evidență politica Statelor Unite care au folosit Organizația Națiunilor Unite pentru a-și camufla agresiunea împotriva R.P.D. Coreene. Șeful delegației sovietice a arătat că transformarea de către S.U.A. a Organizației Națiunilor Unite în parte beligerantă în Coreea a dus la scăderea prestigiului acestei Organizații internaționale și că hotărîrile ilegale luate de Adunarea Generală a O.N.U. în problema coreeană au făcut ca această organizație să-și piardă capacitatea de a acționa în problema coreeană ca un organism imparțial. V. M. Molotov a subliniat că conferinței de la Geneva a reprezentanților celor cinci mari puteri îi revine sarcina de a rezolva atît problema coreeană cît și aceea a restabilirii păcii în Indochina.

V. M. Molotov a arătat în continuare că delegația sovietică sprijină propunerile făcute de către ministrul de externe al R.P.D. Coreene, Nam Ir în vederea unificării Coreei pe baze democratice.

Conducătorul delegației sovietice a atras atenția asupra primejdiei pe care o reprezintă planurile Statelor Unite privitoare la închegarea unui bloc militar agresiv îndreptat împotriva popoarelor Asiei de sud-est. Ministrul de externe al Uniunii Sovietice a subliniat că delegația sovietică este de acord cu propunerile făcute de Ciu En-lai în vederea asigurării securității colective în Asia și a amintit de asemenea eforturile depuse de U.R.S.S. în vederea realizării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Au luat apoi cuvîntul Spaak, ministrul de externe al Belgiei și Bion Ion Te ministrul de externe lisînmanist, care au reluat vechile teze ale politicii americane în Coreea.

La încheierea ședinței, Eden a anunțat că la 12 mai vor continua discuțiile în problema indochineză.

Noi succese ale Armatei Populare Vietnameze

HANOI 11 (Agerpres). — După căderea fortăreței asediate Dien Bien Fu, forțele populare vietnameze continuă să atace cu vigoare centrele de rezistență ale inamicului situate în delta Tonkinului.

Agenția France Presse anunță că în cursul nopții de 10 spre 11 mai, unități ale armatei populare au dezlănțuit puternice atacuri împotriva a cinci garnizoane franceze în apropiere de Hanoi. Paralel cu aceasta, forțele populare au organizat atacuri împotriva căii ferate Hanoi-Haiphong îngreunînd transportarea de material de război către garnizoanele atacate.

In legătură cu situația prizonierilor de război răniți la Dien Bien Fu

SANHAI 11 (Agerpres). — După cum anunță Agenția Vietnameză de Informații, un purtător de cuvînt al Inaltului Comandament al Armatei Populare Vietnameze a făcut în cadrul unei conferințe de presă următoarea declarație despre situația prizonierilor de război răniți la Dien Bien Fu.

Imediat după nimicirea grupului de posturi fortificate franceze de la Dien Bien Fu de către unitățile Armatei Populare Vietnameze, Inaltul Comandament al Armatei Populare Vietnameze a dat instrucțiuni diferitelor unități ale Armatei Populare Vietnameze care ocupă sectorul central Muong-Tan să asigure securitatea prizonierilor de război răniți și să le acorde ajutorul corespunzător.

Intregului personal medical inamic de la infirmieră și pînă la colonelul-medic i s-a permis să se întoarcă în spitale și să acorde asistență medicală răniților săi.

Totodată, serviciul medical militar al Armatei Populare Vietnameze face totul pentru îmbunătățirea situației prizonierilor de război răniți care înainte de eliberarea Dien Bien Fu-ului au fost nevoiți să locuiască timp de 55 zile în adăposturi insalubre supraaglomerate.

Tratamentul uman aplicat de Armata Populară Vietnameză prizonierilor de război răniți este o dovadă în plus a politicii mărinimoase a guvernului Republicii Democrate Vietnam. Dimpotrivă agresorii imperialiști tratează inuman pe prizonierii de război răniți ai Armatei Populare Vitnameze și ucid chiar populația civilă neînarmată.

In Adunarea Națională franceză

PARIS 11 (Agerpres).

La 11 mai, Adunarea Națională franceză și-a reluat lucrările.

După cum se știe, pe ordinea de zi erau înscrise interpelările a numeroși deputați, care cereau ca ținînd seama de ultimele evenimente și de înfrîngerea suferită la Dien Bien Fu, guvernul să fixeze o dată în vederea discutării problemei indochineze, deși Adunarea Națională îi acordase săptămîna trecută votul de încredere.

Inainte de începerea lucrărilor, președinții grupurilor parlamentare s-au reunit într-o ședință pentru a discuta o cerere a guvernului, care s-a pronunțat împotriva discutării acestei probleme. Cererea a fost aprobată cu 11 voturi contra 11.

Cu toate acestea, numeroși deputați și-au anunțat intenția de a adresa guvernului o interpelare scrisă, semnată de 50 de deputați fapt care ar impune în mod automat redeschiderea dezbaterilor în problema indochineză. Informat de această hotărîre, Laniel, președintele Consiliului de Miniștri, și-a exprimat opoziția și a cerut suspendarea ședinței Adunării Naționale pentru a convoca un consiliu de miniștri extraordinar.

La reluarea dezbaterilor, numeroși deputați, printre care Fouchet (U.R.A.S.), Chambrun (progresist), Louis Valon (fără partid), au criticat o hotărîre a guvernului de a forma un comitet special pentru discutarea problemei indochineze. Subliniind că în felul acesta guvernul încearcă să obțină o nouă amînare, ei au cerut încetarea focului în Indochina. Deputatul comunist, Waldeck Rochet s-a opus planurilor de internaționalizare a războiului din Indochina și a demonstrat necesitatea acceptării propunerilor delegației R. D. Vietnam ca bază în vederea tratativelor.

După aceste discuții Adunarea Națională și-a întrerupt din nou lucrările.

La reluarea acestora, Laniel a cerut din nou punerea la vot a chestiunii de încredere, în legătură cu amînarea fără termen a dezbaterilor privind Indochina. Votul va avea loc în cursul zilei de joi.

Comentînd reluarea dezbaterilor în Adunarea Națională franceză majoritatea ziarelor se ocupă cu „atmosfera de criză" care domnește actualmente în parlament. „Noile dezbateri cu privire la Indochina, — subliniază ziarul „Liberation", — pot provoca săptămîna aceasta căderea guvernului".

Voința poporului francez

PARIS 11 (Agerpres). —

Potrivit relatărilor ziarului „L'Humanité", delegațiile unui mare număr de organizații democratice și ale unei serii de întreprinderi pleacă la Geneva pentru a declara lui Georges Bidault că voința neclintită a poporului francez este de a înceta războiul din Indochina. La 8 mai, reprezentanții francezi la Geneva au refuzat să primească delegația docherilor și marinarilor din Marsilia, declarînd că „nu au posibilitatea să primească toate delegațiile, deoarece numărul lor este prea mare".

Pe adresa Ministerului francez al Afacerilor Externe sosesc de asemenea numeroase scrisori și telegrame. Așa de pildă, în telegrama Consiliului municipal al orașului Gennevilliers (departamentul Sena) din care fac parte comuniști, socialiști, „independenți" și degaulliști se spune că populația acestui oraș cere începerea tratativelor în scopul încheierii unui acord cu privire la „încetarea focului" în Indochina.

Foștii prizonieri de război din orașul Vitry sur Seine (departamentul Sena) au cerut de asemenea delegației franceze la Geneva să înceapă tratative în scopul „încetării imediate a războiului din Indochina și interzicerii armelor atomice".

Opoziție în S.U.A. față de politica lui Dulles

WASHINGTON 11 (Agerpres). —

După cum anunță agenția France Presse, în cadrul dezbaterilor din senatul american, senatorul democrat Kefauver a acuzat senatul că poartă răspunderea pentru eșecul suferit de Dulles la Geneva. El a declarat că secretarul de stat nu se bucură nici măcar de încrederea și sprijinul propriului său partid. Kefauver a declarat apoi că pierderea fortăreței Dien Bien Fu și răsunătorul eșec suferit de Dulles la Geneva au determinat personalități de răspundere din Statele Unite să ceară revizuirea politicii externe americane.

La rîndul său, senatorul independent Wayne Morse a acuzat pe secretarul de stat Dulles că face greșală după greșală și că a speriat pe aliații Statelor Unite atît prin politica sa „de pe poziții de forță", cît și prin faptul că Statele Unite au pierdut sprijinul Indiei.

Luptele din Patet-Lao

VIENTIAN 11 (Agerpres). —

Armata de eliberare națională din Patet-Lao își continuă înaintarea în direcția capitalei laoțiene — Luang Prabang. Potrivit relatărilor agenției France Presse, în prezent au loc lupte între trupele colonialiste și armata populară în regiunea Muong Khoua, la depărtare de 140 km. de Luang Prabang.

O mărturie despre războiul murdar din Indochina

BONN 11 (Agerpres). — Ziarul „Neue Volkszeitung" publică declarațiile tînărului Heinz H. din Düsseldorf, reintors curînd din Indochina unde a luptat în cadrul legiunii străine.

Cu cinci ani în urmă, Heinz H., în vîrstă de 20 ani, șomer, s-a lăsat tentat de promisiunile celor care se ocupau cu recrutarea în legiunea străină.

„Nu voi uita niciodată zilele îngrozitoare din Indochina, a declarat Heinz H. Cînd primeam ordinul „blanc", trebuia să radem pur și simplu de pe fața pămîntului tot ce întîlneam în cale: case, femei, copii. De multe ori copiii erau apucați de păr, trîntiți la pămînt și apoi li se frîngea șira spinării cu picioarele; aceasta în prezența părinților lor. Prizonierii erau folosiți pentru exercițiile de tragere ale soldaților francezi. De multe ori, în timpul interogatoriilor, prizonierii erau jupuiți de vii. Un caporal a adus odată 30 de urechi drept dovadă că a făcut prizonieri.

Toate aceste grozăvii pe care le-am văzut, mă obligă azi să demasc pretutindeni și față de oricine războiul murdar din Indochina".

In ultimul timp, recrutarea tinerilor vest-germani în legiunea străină a provocat proteste puternice în rîndurile populației vest-germane și în special a tineretului. La Nürenberg a avut loc recent un mare miting în cadrul căruia președintele Uniunii organizațiilor de tineret din acest oraș, Arnold Dannemann, a protestat în numele a 70.000 de tineri din acest oraș împotriva recrutării în legiunea străină.

De asemenea, președintele organizației de tineret a partidului liber democrat din Ansbach, Wischnik, a cerut în numele membrilor acestei organizații ca guvernul Adenauer să ia măsuri împotriva recrutării de germani în legiunea străină.

Conducerea organizațiilor tineretului socialist a adoptat o rezoluție în care își exprimă indignarea față de faptul că autoritățile și guvernul vest-german tolerează și încurajează recrutarea de tineri germani în legiunea străină.

La Hamburg, muncitorii comuniști și social-democrați au răspîndit manifeste și afișe în care demască războiul murdar din Indochina și cer să nu se mai recruteze tineri germani pentru ducerea acestui război.

Un comunicat al Ministerului de Externe al R. D. Germane

BERLIN 11 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Serviciul de presă de pe lîngă Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Democrate Germane a dat publicității următorul comunicat:

Ziarul „Walt am Sonntag", apropiat de autoritățile engleze, a publicat în numărul său din 9 mai o așa numită informație proprie, în care se spune că la începutul lunii mai au avut loc la Berlin tratative între reprezentanții guvernului Republicii Democrate Germane și o delegație sovietică, cu privire la un tratat de pace separat și la alte acorduri. Această informație este de la început pînă la capăt o născocire. Pînă și presa dușmănoasă poate trage din politica guvernului Republicii Democrate Germane concluzia că R. D. Germană duce o luptă perseverentă pentru un tratat de pace cu întreaga Germanie.

Proclamarea suveranității Republicii Democrate Germane, care a fost urmarea schimbului de note între guvernul U.R.S.S. și guvernul R. D. Germane, arată că Republica Democrată Germană dispune de toate împuternicirile pentru a participa la tratative cu privire la un tratat de pace. Guvernul R. D. Germane dorește ca în Germania occidentală să fie anulat, în sfîrșit, statutul de ocupație, ca acolo să se renunțe la politica comunității defensive europene și ca Germania occidentală să obțină aceleași drepturi ca și Republica Democrată Germană.

Interviul acordat de Johannes Dieckmann ziarului „Junge Welt"

BERLIN 11 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Președintele Camerei Populare a Republicii Democrate Germane, Johannes Dieckmann, a acordat corespondentului ziarului „Junge Welt" (organ al Consiliului Central al Uniunii Tineretului Liber German) un interviu în legătură cu cea de a doua întîlnire a tineretului din întreaga Germanie, care urmează să aibă loc în curînd la Berlin.

Ocupîndu-se de însemnătatea apropiatei întîlniri a tineretului, Johannes Dieckmann a declarat printre altele: „După conferința de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe și după acordarea suveranității Republicii Democrate Germane, lupta poporului german pentru unitate, libertate și pace a intrat într-o fază nouă care se caracterizează prin intensificarea și lărgirea continuă a acestei lupte. In această perioadă a marii noastre lupte naționale, apropiata întîlnire a tineretului joacă un rol deosebit de important. Această întîlnire trebuie să fie o manifestare vie a hotărîrii tineretului din întreaga Germanie de a intensifica marea luptă a poporului nostru în vederea obținerii cît mai grabnice a unității Germaniei pe o bază democratică și pașnică.

Apropiata întîlnire, care se va desfășura sub lozinca „Pentru un viitor fericit al tineretului german", este nu numai o cauză a tineretului, ci cauza întregului popor german.

Scurte știri

● Biroul indian de informații relatează că la 9 mai și-a terminat lucrările la Delhi Congresul național de protest împotriva pactului militar americano-pakistanez și pentru slăbirea încordării internaționale. După terminarea Congresului a avut loc un miting, în cadrul căruia reprezentanții partidului Congresului Național Indian, partidului popular socialist și partidului comunist au demascat caracterul agresiv al pactului americano-pakistanez și au cerut interzicerea armelor atomice.

Congresul a adoptat rezoluții în care se condamnă colonialismul și discriminarea rasială. Congresul a sprijinit de asemenea poziția adoptată de primul ministru indian Nehru în problema indochineză și a cerut admiterea Republicii Populare Chineze în O.N.U.

● Un purtător de cuvînt al Ministerului Apărării al S.U.A. a declarat că guvernul american intenționează să continue livrările de material militar acordat trupelor colonialiste franceze. Purtătorul de cuvînt a subliniat că S.U.A. vor insista pentru formarea unui „puternic dispozitiv militar în Extremul Orient", indiferent de rezultatele conferinței de la Geneva.

● Agenția France Presse anunță că generalul Navarre, comandantul suprem al corpului expediționar francez în Indochina, a primit instrucțiuni din Geneva în ce privește evacuarea militarilor grav răniți luați prizonieri la Dien Bien Fu.

Au și fost luate măsuri în vederea intrării în contact cu comandamentul unităților armatei populare vietnameze.

● După cum anunță corespondentul special de la Geneva al Agenției Vietnameze de Informații, la 6 mai o delegație a Uniunii femeilor franceze a vizitat delegația Republicii Democrate Vietnam rugînd-o să transmită președintelui Ho Și Min mulțumiri pentru eforturile sale îndreptate spre realizarea păcii.

Spectacolul Teatrului Academic de Stat de Operă și Balet „T. G. Sevcenko" din Kiev

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite:

La 10 mai colectivul Teatrului Academic de Stat de Operă și Balet „T. G. Sevcenko" din Kiev a prezentat pe scena Teatrului Mare al U.R.S.S. opera „Bogdan Hmelnițki" (muzica de K. Dankevici, libretul de V. Vasilevscaia și A. Korneiciuk, pusă în scenă cu prilejul memorabilei date a celei de a 300 aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia.

Acest spectacol viu, pătruns de eroism, prezintă o pagină emoționantă din istoria luptei poporului ucrainean pentru independența sa, pentru reunirea cu poporul frate rus.

La acest spectacol, care s-a bucurat de un mare succes au asistat G. M. Malenkov, N. S. Hrușciov, N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, M. G. Pervuhin, M. A. Suslov, P. N. Pospelov, N. N. Șatalin.

Impresiile din R.P.R. ale fotbaliștilor belgieni

BRUXELLES 11 (Agerpres). —

Revista sportivă „Buffalo", care apare la Gand, publică o amplă relatare asupra turneului întreprins în R.P.R. de echipa de fotbal „La Gantoise" care a disputat recent la București două întîlniri prietenești cu echipele „Dinamo" și „Casa Centrală a Armatei".

Revista subliniază modul excepțional în care membrii echipei „La Gantoise" au fost tratați la București, impresia puternică produsă asupra lor de vizitele făcute la diferite combinate sportive, aspectul grandios al stadionului 23 August unde 100.000 de spectatori au aplaudat pe sportivii belgieni și măestria sportivă a jucătorilor romîni. Descriind baza sportivă „Locomotiva", revista scrie că ea „ar umple de invidie" pe sportivii feroviari belgieni.

Membrii echipei „La Gantoise" și conducătorii lor, se spune în încheierea relatării, exprimă cele mai călduroase mulțumiri pentru ospitalitatea de care s-au bucurat și declară că nu vor uita așa de curînd minunata excursie făcută în R.P.R.

Știri sportive

MOSCOVA 11 (Agerpres). — La 11 mai s-a jucat cea de a 23-a și penultima partidă a meciului pentru titlul de campion mondial de șah și care și-l dispută de peste două luni de zile marii maeștri sovietici M. Botvinik și V. Smîslov.

După cum se știe înainte de această partidă scorul meciului era de $11\frac{1}{2}$—$10\frac{1}{2}$ în favoarea campionului mondial Botvinik. O remiză ar fi pus capăt meciului deoarece cu 12 puncte Botvinik își menținea titlul. Smîslov a jucat însă excelent această partidă hotărîtoare obținînd victoria la mutarea 28. Scorul este acum din nou egal $11\frac{1}{2}$—$11\frac{1}{2}$ și numai ultima partidă a 24-a va decide pe campionul lumii la șah.

Această partidă se va juca la 13 mai

★

KARLMARXSTADT 11 (Agerpres). — Marea competiție ciclistă „Cursa Păcii" Varșovia — Berlin — Praga a continuat ieri cu desfășurarea etapei a 8-a, Leipzig — Karlmarxstadt (144 km.).

Etapa a fost cîștigată de E. Klabinski din echipa polonezilor din Franța, care a învins la sprint pe francezul Picot și pe cehoslovacul Kubr. Invingătorul etapei a parcurs 144 km. în 3h 53' 51". Primul ciclist romîn sosit la Karlmarxstadt a fost C. Dumitrescu în 3h 57'47" într-un pluton cu fruntașii clasamentului. La 7 minute după el a sosit Vasilescu apoi la alte 4 minute M. Niculescu, C. Șandru, I. Constantinescu și după 34 minute I. Hora. In clasamentul individual continuă să conducă danezul Dalgard, iar pe echipe cicliștii din R. Cehoslovacă.

Astăzi se aleargă etapa 9-a Karlmarxstadt — Bad Schandau (114 km.).

★

Cu prilejul împlinirii a 6 ani de la înființarea Asociației pentru Cultură fizică și sport „Dinamo", la sfîrșitul acestei săptămîni vor avea loc în Capitală mai multe întîlniri sportive internaționale.

Pe stadionul „23 August" echipa de fotbal Dinamo-București va întîlni duminică echipa Dozsa-Budapesta, una dintre fruntașele fotbalului maghiar.

Sportivii bucureșteni vor primi de asemenea vizita echipei de baschet Spartak-Sofia. Intîlnirile de baschet vor avea loc pe stadionul „Dinamo", oaspeții avînd ca adversari echipele Dinamo-București și Știința I.C.F.

★

După o întrerupere de cîteva săptămîni, populara competiție de fotbal, campionatul categoriei A, se reia duminică cu desfășurarea întîlnirilor din cadrul celei de a VII-a etape.

Etapa de duminică programează 6 partide, deoarece jocul dintre echipele Dinamo București și Știința Timișoara a fost amînat, dinamoviștii susținînd în aceeași zi o întîlnire internațională pe stadionul „23 August", cu echipa Dozsa din Budapesta.

Programul complet al celei de a VII-a etape este următorul: **București:** C.C.A.—Locomotiva Timișoara, stadionul Republicii, ora 11; **Hunedoara:** Metalul—Minerul Petroșani; **Ploești:** Flacăra—Locomotiva Grivița Roșie; **Arad:** Flamura Roșie—Știința Cluj; **Oradea:** Progresul—Metalul Cîmpia Turzii; **Orașul Stalin:** Dinamo—Locomotiva Tg. Mureș. (Agerpres).

Spectacole

MIERCURI 12 MAI 1954

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Traviata; **Teatrul de Operetă:** Ana Lugojana; **Național „I. L. Caragiale"** (Studio): Viață nouă; **Național „I. L. Caragiale"** (Comedia): Fata fără zestre; **Municipal:** Dragoste în zori de zi; **Tineretului:** Neisprăvitul; **Muncitoresc C.F.R. (Giulești):** Piatra din casă și Chirița în provincie; **Armatei** (B-dul Magheru): Furtuni de primăvară; **Armatei** (13 Septembrie): Vlaicu Vodă. **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Iașii în carnaval; **Țăndărică** (sala Baruch Berea): Humor pe sfori; **Ansamblul de estradă al R.P.R.:** ...Și Ilie face sport.

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Infrățirea între popoare, M. Gorki, Flacăra: Pentru pace și prietenie. **Republica, T. Vladimirescu:** Maeștrii baletului rus; **București, Grădina Progres, Libertății:** Epoleții purpurii; **Elena Pavel:** Suspine pe stradă; **Lumina:** Elixirul dragostei; **Victoria:** Visul unei artiste; **Timpuri Noi:** Altii sînt singuri pe lume, Jurnal romînesc, Jurnal sovietic, Milionarii din Tengelic; **Gh. Doja:** Schubert; **Al. Popov:** Povestea micului cocoșat; **8 Martie:** Trenul merge spre răsărit; **V. Roaită:** Pumnul de fier; **Unirea:** Alarma; **Cultural:** Călătorie îndepărtată; **C. David:** Apărătorii patriei; **Al. Sahia:** Femeia are cuvîntul; **Arta.** Neastîmpărații; **Popular:** Balada Siberiei; **M. Eminescu:** Lupta pentru viață;

REDACȚIA: București Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.